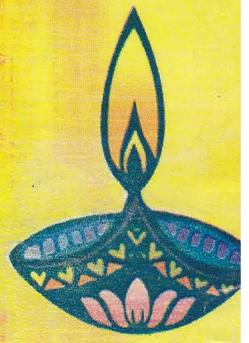

அரவண ஓவரி

மலர்
4

ரிள்ளையார் வருங்கதை பாடி
வெறற்கரிய வேறு வெறுவேரம்.

வெளியீடு

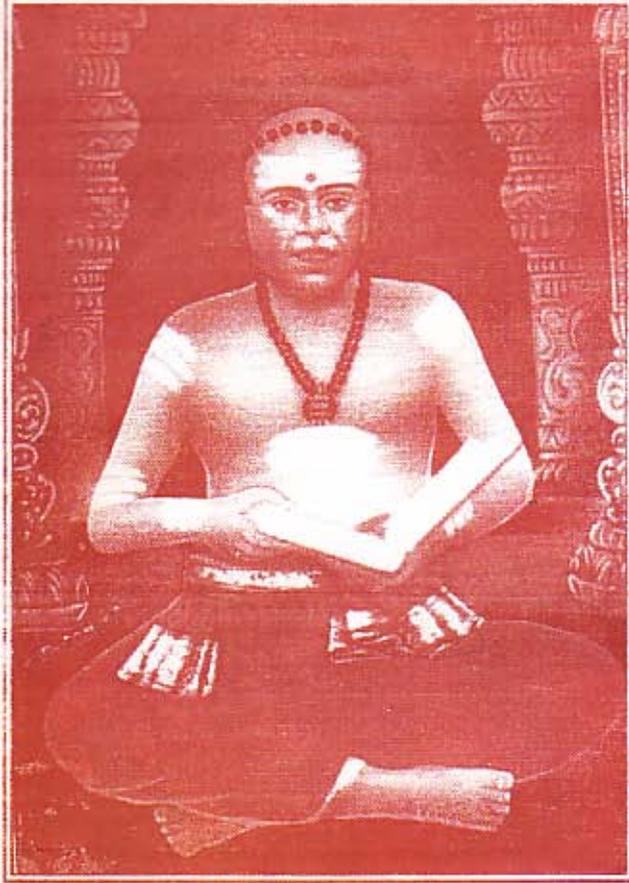
டீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

தெல்லிப்பழை

2002

கார்த்திகை
மாத இதழ்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் அவர்கள்

ஈழநாடு பெற்ற இனிய பிறவி நல்லை நகர் நாவலர்
பெருமான் திருவடி தொழுவோம்

நல்லைநகர் ஆறுமுக நாவலர்பி றந்திலரேற்
சொல்லுதமி ழெங்கே சுருதியெங்கே - எல்லவரும்
ஏத்துபுரா ணாகமங்களெங்கேப்ர சங்கமெங்கே
ஆத்தனறீ வெங்கே யறை

சி.வை.தா

அருள் ஒளி

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

ஆசிரியர்

செஞ்சொற்செல்வர்

திரு. ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள்

உதவி ஆசிரியர்

சைவத்தீரு கா. சிவபாலன் அவர்கள்

2002 சித்திரபாலு வருடம் கார்த்திகை மாதம்

வெளியீடு :

ஸ்ரீ தூக்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பறை, இலங்கை.

மலர் 4

இந்துப் பண்பாட்டு நூதனசாலை அமைதல் வேண்டும்

பழமையும் தொன்மையும் பேசும் ஈழத்திருநாட்டில் இந்துக்களின் பாரம்பரிய நுண்பொருள் பேணும் பண்பாடு வளர்ச்சி பெறாதமை ஈழத்து இந்துக்களின் தவக்குறைவே. போரின் அனர்த்தங்கள் 1505ஆம் ஆண்டு அன்னியர் வருகை முதல் இன்றுவரை எம் நாட்டைச் சூழ்ந்து கொண்டது என நாம் நியாயம் கூறினாலும் சிறமதத்தவர்கள் சிற நாட்டவர்கள் பேணும் வரலாற்று முக்கியத்துவங்களை நாம் பேணத் தவறியமை பெருங்குற்றம். இலக்கியங்களை ஓரளவு எம் நடைமுறையில் வைத்துள்ளோம் எனக்கருதினாலும் கலைப்பொக்கிசங்கள், சிற்பங்கள் ஒவியங்கள், புராண வாகனங்கள், தேர்கள், சுமைதாங்கிகள் கட்டடங்கள் எனப்பலவற்றை நாம் கூசாமல் தொலைத்து விட்டோம். நல்லை நகர் நாவலர் பெருமானின் கையால் எழுதிய ஏடுகள், கையெழுத்துப் பிரதிகள் யாவும் பேணத்தவறி விட்டோம். சங்கிலி மன்னன் காலத்துப் பொருட்களை பேணாத குற்றம் மட்டுமல்ல சமகாலத்தவர்களின் ஆவணங்களைக் காப்பதற்கும் எம் சமயத்தின் பெயரால் தக்க காப்பகம் இல்லாமை பெருங்கவலையைத் தருகிறது. பல கோயில்களில் புதிய தேர் உருவாக்கப்படுகிறபோது பழைய தேரை அழிய விடுவது நமது மரபாகி விட்டது. இருநூறு வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட தேர் எனக் கருதப்படும் பறாளை விநாயகர் தேர் நாளொரு பொழுதாக அழிந்து

போவதை சிலர் சுட்டிக்காட்டியும் பலன்கிட்டவில்லை. புராதன கிராமங்கள் பலவற்றில் நிலத்தை தம் தேவைகளுக்கு தோண்டிய போது கிடைத்த நாணயங்கள், வரலாற்றுத் தடயங்களை சில வரலாற்றுத் துறை ஆய்வாளர்கள் எடுத்துச் சென்று தமது கண்டுபிடிப்பாகக் கட்டுரைகள் வரைந்து வீட்டு ஆவணப் பொருளை எங்கு கொடுத்தனர்? என்பது எவருக்கும் தெரியாத புதிராகத் தொடர்கிறது. இங்கிலாந்திலுள்ள “இலண்டன் மியூசியம்” நிலையத்தில் அறுபதுக்கு மேற்பட்ட சைவசமய விக்கிரங்கள் மரயாளிகள் இன்றும் காணப்படுகின்றன. இவை தென்கிழக்காசிய கீழைத்தேய நாடுகளில் இருந்து பிரித்தானியர் சுவீகரித்தவையாக இருந்தாலும் அதைப் பேணுவது மெச்சத்தக்கது. பல்லாயிரம் ரூபா பெறுமதியான அப்பொருட்களை உருக்கி அழிக்காது எங்கு எப்போது எடுக்கப்பட்டவை எனக் குறிப்பிட்டு மக்களின் பார்வைக்கு வைத்திருப்பது அவர்தம் பண்பாடு. எங்கள் நாட்டில் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை கோயில்களில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெறுகின்ற போது பல வசதியுடைய கோயில்கள் முற்றாக பழைய கோயிலை இடித்து புதிய கோயிலை வடிவமைக்கிறார்கள். பழைய கோயில் தூசிகளில் இருந்த சிற்பங்களைச் சிலர் சர்வசாதாரணமாக உடைத்து வீடுகிறார்கள். அவற்றைப் பெயர்த்து எடுத்துப் பாதுகாக்கும் பாரம்பரியத்துக்கு எம் சமூகம் வழிகாட்டத் தவறிவிட்டது. கடந்த ஆறு மாதங்களில் பல கோயில்களில் பழைய வாகனங்கள் தென்பகுதி வாணிபர்களுக்கு விற்கப்பட்டமையை கருத்திற்கொண்டு பத்திரிகைகளில் தொன்மை பேணலில் அக்கறை கொண்டவர்கள் மனம்நொந்து சுட்டிக்காட்டியமை குறிப்பிடத்தக்கது. நம்நாட்டில் வாழ்ந்த, எம்சமயத் தோடு தொடர்புபட்டவர்களின் புகைப்படங்கள், அவர்களின் ஆவணங்கள் கூட எம்மிடம் இல்லை. உதாரணமாக உலகத்தவில் மேதை எனப் போற்றப்பட்ட தவில் வித்துவான் திரு. வி. தெட்சணாமூர்த்தியின் முழுமையான தவில் கச்சேரி ஒலிநாடா இன்று யாரிடமும் இல்லை. நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதினத்தை தோற்றுவித்தவரும் புகழ்பூத்த சைவசமய பிரசங்கவித்தகருமாகிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிநாதத்தம்பிரான் (மணிபாகவதர்) அவர்களின் தொடர் சமய விரிவுரை ஒலிநாடாக்கள் கூட இன்று நல்லை ஆதினத்தில் பாதுகாக்க முடியாமல் போய் விட்டது. ஈழத்துச் சித்தர் பாரம்பரியத்தில் வந்த தவஞானிகள் பலர் பாவித்த பொருட்கள் ஆங்காங்கே பாதுகாக்கப்பட்டு சின்ன அவை இன்று அருகிப்போய் விட்டது. கொழும்புத்துறை யோகசுவாமிகள் வாழ்ந்த இல்லத்தில் கூட கடந்த 3 ஆண்டுகளுக்குள் நாம் இழந்தவை பல. எனவே எதிர்காலத்தில் நம் சந்ததி எம் பண்பாட்டு மரபை வரலாற்றை உணர நாம் வாய்ப்பளிக்கவேண்டும். எனவே வீரைவில் நம் ஈழநாட்டில் மாவட்டரிதியாக இந்துப்பண்பாட்டு நூதனசாலைகள் திறக்கப்பட வேண்டும். இவ்நூதனசாலைகளில் ஆலயங்கள் அனைத்

தினதும் பழைய, புதிய தோற்றப் புகைப்படங்கள் முதல் புராதன பொருட்கள் பேணப்பட வேண்டும். கலைஞர்களின் புகைப்படங்கள் முதல் அவர்களின் படைப்புக்கள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும். நவீன வீட்டுவாழ்வு யுகத்தில் தகவல் தொழில்நுட்பங்கள், கருவிகள் துணைக் கொண்டு ஒவ்வொரு நிலையத்திலும் எமது உடைமைகளை அடுத்த சந்ததியினர் உணர நாம் வாய்ப்பளிக்க வேண்டும். இம்முயற்சியில் இந்துசமய நிறுவனங்கள், இந்துகலாச்சார பண்பாட்டு அமைச்சு போன்றவை பெரும் ஆர்வங்கொள்ள வேண்டும். எங்கள் துர்க்கா தேவீ தேவஸ்தானத்தில் இம்முயற்சி ஓரளவு செயற்பட்டு வருகிறது எனலாம். அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வி சைவத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிலையம், ஆலயத்தில் அமைந்துள்ள திருமுறைமடம் ஆகியவற்றில் பழம் பெரும் நூல்கள் துண்டுபிரசுரங்கள், கோயில் வரலாற்று ஆவணங்கள் பேணப்படுவதோடு சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அன்னையின் உரை ஒலி, ஒளி நாடாக்கள், புகைப்படங்கள், அன்னையாருக்கு கிடைத்த கௌரவங்கள், வாழ்த்துப்பாக்கள் யாவும் தற்போது புனிதமாக பேணப்பட்டு வருகிறது. முன்னுதாரணத்துக்காக இத்தகவல் முன்வைக்கப்படுகிறது. சைவ அபிமானிகளே! தேசாபிமானிகளே! நூதனசாலைத்திட்டத்தை செயலுருக்கொடுக்க முனையுங்கள்.

ஆசிரியர்

டும் டும் டும் அப்பம் கொடுத்து மேளம் வாங்கினோம் டும் டும் டும் பெட்டகம் கொடுத்து பிளாஸ்டிக் கதிரை வாங்கினோம் டும் டும் டும் தாம்பாளம் கொடுத்து அப்பிள் பழம் வாங்கினோம் டும் டும் டும் முகம் கொடுத்து முகமூடி வாங்கினோம் டும் டும் டும்.

நன்றி — முதுசம் VII, கலைவட்டம்,
நுண்கலைத்துறை,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம்.

கந்தபுராணம்

ஆறிரு தடந்தோள் வாழ்க அறுமுகம் வாழ்கவெற்பைக் கூறுசெய் தனிவேல் வாழ்க குக்குடம் வாழ்கசெவ்வேள் ஏறிய மஞ்ஞைவாழ்க யானைதன் அணங்கு வாழ்க மாறிலா வள்ளி வாழ்க வாழ்கசீர் அடியாரெல்லாம்.

காசியமுனிவர் அருளிய
விநாயகர் கவசம்

வளர் சிகையைப் பராபரமாய் வயங்குவீநா
யகர்காக்க வாய்ந்த சென்னி
யளவுபடா வதிகசவுந் தரதேக
மகோற்கடர்தா மமர்ந்து காக்க
விளறறநெற் றியையென்றும் விளங்கியகா
சிபர்காக்க புருவந் தம்மைத்
தளர்வின்மகோ தரர்காக்க தடவிழிகள்
பாலசந் திரனார் காக்க
கவின் வளரு மதரங்கச முகர்காக்க
தாலங்கணக் கிரீடர் காக்க
நவில் சிபுகங் கிரிசை சுதர் காக்கநனி
வாக்கைவிநா யகர்தாங் காக்க
அவிர்நகைதுன் முகர்காக்க வள்ளெழிற்செஞ்
செவிபாச பாணி காக்க
தவிர் தலுறா திளங்கொடி யோல் வண்மணி
சியைச்சிந்தி தார்த்தர் காக்க
காமரூபு முகந்தன்னைக் குணேசர்நனி
காக்ககளங் கணேசர் காக்க
வாமமுறு மிருதோளும் வயங்குகந்த
பூர்வசர்நா மகிழ்ந்து காக்க
ஏமமுறு மணிமுலைவிக் கினவினா
சர்காக்க விதயந் தன்னைத்
தோமகலுங் கணநாதர் காக்கவகட்
டினைத்துலங்கே ரம்பர் காக்க
பக்கமிரண் டையுந்தரா தரர்காக்க
பிருட்டத்தைப் பாவ நீக்கும்
விக்கின ரர் காக்க விளங்கிலிங்கம்
வியாளபூ டணர்தாங் காக்க
தக்ககுய்யந் தன்னலைக் கிரதுண்டர்
காக்கசக னத்தை யல்லல்
உக்ககண பர் காக்க ஐருவைமங்
களமூர்த்தி யுவந்து காக்க
தாழ் முழந்தான் மகாபுத்தி காக்கவிரு
பதமே தந்தர் காக்க
வாழ்கரங்கிப் பிரப்பிரசா தனர்காக்க
முன்கையை வணங்கு வார்தோய்

ஆழ்தரர்செய் யாசாபூ ரகர் காக்க
விரல்பதும வத்தர் காக்க
கேழ்கிளரு நகங்கள்விநா யகர்காக்க
கிழக்கினிற்புத் தீசர் காக்க
அக்கினியிற் சித்தீசர் காக்கவுமா
புத்திரர்தென் னாசை காக்க
மிக்கநிரு தியிற்கணே சுரர்காக்க
விக்கினவர்த் தனர்தமேற் கென்னுந்
திக்கதனற் காக்கவா யுவிர்கசகன்
னர் காக்க திகழு தீசி
தக்கநிதி பர்காக்க வடகிழக்கி
லீசநந் தனரே காக்க
ஏகதந்தர் பகன்முழுதுங் காக்கவிர
வினுஞ்சந்தி யிரண்டன் மாட்டும்
ஓகையின்விக் கினகிருது காக்கவிராக்
கதர்பூத முறுவே தாளம்
மோகினிபே யிவையாதி யுயிர்த்திறத்தால்
வருந்துயரு முடிவி லாத
வேகமுறு பிணிபலவும் விலக்கு புபா
சாங்குசர்தாம் விரைந்து காக்க
மதி ஞானந் தவந்தான மானமொளி
புகழ் குலம் வண் சரீர முற்றும்
பதிவான தனந்தானி யங்கிருக
மனைவி மைந்தர் பயினட்பாதிக்க
கதியாவுங் கலந்துசர்வா யுதர்காக்க
காமர்பவுத் திரர்முன் னான
விதியாருஞ் சுற்றமெலா மயூரேச
ரெஞ்ஞான்றும் விரும்பிக் காக்க
வென்றிசீ விதங்கபிலர் காக்ககரி
யாதியெல்லாம் விகடர் காக்க
என்றிவ்வா றிதுதனைமுக் காலமுமோ
திடினும்பால் இடையூ றொன்றும்
ஓன்றுறா முனிவரர்கா ளறியின்கள்
யாரொருவ ரோதி னாலும்
மன்ற வாங்க கவர்தேகம் பிணியறவச்
சிரதேக மாகி மன்னும்

நாவலர் பெருமானின் பணியின் மறுமலர்ச்சி

“மாதாஜ்”

“இறைவன் இந்த மானிடப் சிறவியைத் தந்தது தன்னை வழிபட்டு முத்தி இன்பம் பெறும் பொருட்டே” என்பது ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறு முகநாவலர் பெருமானின் அருள் வாக்காகும். இத்தகைய அமுதவாக்கின் ஆணியேராக இறைவன் அருளிய வேதவாக்கியங்களிலுண்டு என்பதை ஞானிகள் உணர்ந்துள்ளமை அவர்கள் அருளிய உபநிடதங்கள் மூலம் அறியக்கிடக்கின்றது.

இறைவனால் அருளப்பட்டிருக்கும் ஏழுவகைப் சிறவிகளில் மனிதப் சிறவி உயர்ந்தாலும், இந்த மானிடச் சிறவியானது, மணிவாசகப் பெருமான் அருளிய சிவபுராணத்திற்கு உறப்பட்ட புல், யூடு முதலாய ஏழு சிறவிகளையும் எடுத்தபின்னரே மனிதப் சிறவி எடுக்கின்றது.

மனிதப் சிறவி எடுத்தபின் முத்திப் பேறு பேரின்ப வீடு கிடைப்பதாகப் பலரின் எண்ணமாகும். நாம் மனிதப் சிறவி எடுத்தபின், இந்த மனித உடம்பால் செயற்கரிய செயல்களைச் செய்து இறைவனை வழிபட்ட பின்பு தான் பேரின்பவீடு என்பதற்காக ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறு முகநாவலர் மேலே உள்ள வாக்கியங்களை அனுபவவாயிலாக, ஆப்த வாக்கியமாக வற்புறுத்தினார். ஆனால் மனிதர்கள் இந்த உண்மைகளை உணராமல் தம்போக்கில் நடப்பதை நேருக்கு நேராகக் கண்ட

நாவலர், அவர்களின் வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்த எடுத்த யுக்திகள் வீரல் வீட்டு எண்ண முடியாதவையாகும்.

காலத்துக்குக்காலம் சைவப் பயிரை மேய்ப்பவர்கள் இருக்கத்தான் செய்தன. ஆன்மீக பலமற்றவர்களும் முழுமுதற் பொருளாகிய சிவனை அறியாதவர்களும் புறசமயத்தைத் தழுவினர். தீண்டாமைக்கொடுமைகளும், பொருள் முடைத் துன்பங்களும் நொந்த மக்களைப் புறச்சமயத்தில் தள்ளியது. இக்காலம் கி. பி. க்கு முற்பட்ட காலமாகும். சைவசமயப் பண்பாடுகள், வாழ்க்கை நெறிகள் சீரற்ற போது, இறையருளால் நாயன்மார்கள், அருளாளர்கள் தோன்றி சைவமதத்தின் உண்மைகளை நிலைநாட்டி, மக்களைச் சைவ வாழ்வில் நெறிப்படுத்திய உண்மைகளை நாம் புராணங்கள் திருமுறைகள் மூலம் அறிகின்றோம்.

நாவலர் காலத்திலும் சைவசமயத்திற்கு மாபெரும் இருண்டகாலம் வரத்தான் செய்தது இக்காலத்தில் சைவப்பெருமக்கள் “மதீற்பூனை போல் தீண்டாடினர். ஒருசிலர் மனம்போன போக்கில் நடந்தனர். தனியொருவராக நாவலர் பெருமான் உதயதூரியன் போல, சிங்கம்போல வீறுகொண்டெழுந்தார். சைவசமய உண்மைகளை மும்மொழிகளிலும் குற்றமறக் கற்றார். ஐந்தெழுத்து

மந்திரத்தை அகத்துணையாகவும் உருத்திராக்ஷம், திருநீறு என்பவற்றைப் புறத்துணையாகவும், தம்முடல் ஆவியைக் காக்கும் படைகளாகவும் கொண்டார்.

அக்காலத்தில் ஆங்கிலேய ஆட்சிக் கொடுமையில் எதிர்நீச்சலடித்த ஆறு முகநாவலர், சைவச் சிறார்களை சைவநெறி நின்று ஆங்கிலம் கற்பிக்க எடுத்த முயற்சிகள் நெஞ்சை உருக்கும் செய்திகள். சிடியரிசி சிச்சையெடுத்து, ஆசிரியர்க்கு வேதனம் அளித்தார். மாணவர்க்கு கஞ்சி கொடுத்தார். கஞ்சித்தொட்டித் தர்மம் நடத்தினார். துண்டுப்பிரகரங்கள், பிரசங்கங்கள் மூலமும் சைவத்தை வளர்த்தவர் தமிழ்மொழியின் அவசியத்தை நன்குணர்ந்தார். தமிழையும் சைவசமயத்தையும் பிரிக்க முடியாத உடலும் உயிரும் போன்றதாகும். இதனால் செய்யுள் நடையிலுள்ள புராணங்களை வசனநடையில் எழுதி வசனநடை தந்த கைலாளர் ஆனார் சைவமத பிரசாரகர்களை உருவாக்கி மேன்மை கொள் சைவநீதியை உலகெங்கும் பரப்ப எத்தனையோ முயற்சிகள் எடுத்தபோதும், எமது சைவ தமிழின மக்கள் கைகொடுக்க வில்லை. தமது சைவத் தமிழ்ப் பணியின் விதைகள் விருட்சமாகாதோ, அவ்விருட்சம் சைவமக்களை ஆட்படுத்தாதோ என்ற ஏக்கத்துடன் மறைந்தார்.

நாவலர் பெருமானின் சிந்தனைகளைக் கொண்ட அருளாளர்கள் யாழ்ப்பாணம், திருமலை, மட்டக்களப்பில் தோன்றினாலும் அவர்களால் புரணமான பணிகளைச்

செய்ய முடியாத நிலைமைகள் இருக்கத்தான் செய்தது. நாவலர் மறைந்த சில ஆண்டுகளின் பின் இன்றைய ஆன்மீக வள்ளல் கலாநிதி துர்க்கா துரந்தரி அம்மையார் அவர்கள் மலர்ந்தார். அவர்களின் சிறப்பு ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுகநாவலர் வீட்டுச் சென்ற சைவப்பணியின் மறுமலர்ச்சியாக விளைந்தது. இவர்கள் இருவரின் சாதக அமைப்பை பெரியார் இராமச்சந்திரா அவர்கள் ஒப்புநோக்கியுள்ளார்.

அம்மையாரின் சின்னஞ்சிறுவயதின் உள்ளத்தில் பசுமரத்தாணி போலச் சமயப் பற்றும் தமிழ்ப் பற்றும் வேருன்றி வீட்டது. தன்னந்தனிய தனித்தொருபெண்ணால் எதையும் செய்ய முடியும் என்ற ஆற்றலை, மிகவும் குறுகிய காலத்தில் நிலைநாட்டியது தமிழினச் சைவ மங்கையரின் மாதவமேயாகும்.

அம்மையார் அவர்கள், ஆறுமுக நாவலர் காலத்தில் சைவத் தமிழ் இருந்த நிலை, அதற்குமுன் இருந்த நிலை. அந்நியரின் வருகையால் ஆலயங்கள் அழிக்கப்பட்டமை யாவும் அறிந்தார். சைவத்தையும் தமிழையும் பெருமைப்படுத்தி, ஏழைகளை, ஏழைப் பெண்களை வளர்க்க முயன்றார். படித்தோம், பட்டம் பெற்றோம் என்ற மேதாவிட்களின் அறிவுக் கண்களைத் திறந்து மாபெரும் உண்மைகளை, ஸ்ரீ துர்க்காம்பிகையருளால் படிப்பிக்க நினைந்தார்.

நல்ல சிந்தனைகள், நல்ல எண்ணங்கள், நல்ல முயற்சிகள் எப்போதும் வீணாகுவதில்லை என்பது

ஆப்த வாக்கியமாகும். எமது ஊணினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கித் தாயினும் நல்ல தலைவனின் தாள்களை இறுகப் பற்றி முச்சைச் சமயமாக்கிப் பேச்சைத் தழிழாக்கி பிரசங்கித்து, தூய பல தொண்டரின் துணைகளுடன், மக்களின் அறிவுக் கண்களைத் திறந்து செயற்பாடுகள் நினைக்க நினைக்க அமுதமாகி ஆனந்தக் கண்ணீர் பெருகுவனவாகும்.

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமானின் பணிகளின் மறுமலச்சியாக, இல்லை அதனை விட விஞ்சியதாகக் காணப்படுகின்றது. அம்மையார் தமது முதலீடும் முதலாக, வெற்றியைத் தரும் கொற்றவைத் தெய்வம், கன்னித்தாயாகிய ஸ்ரீ துர்க்காம்பிகையால் பற்றுக் கோடாகக் கொண்டார். கன்னித் தெய்வமாகிய 'துர்க்கை' நித்திய கன்னி, அம்மாவும் நித்திய கன்னியேயாகும். உலகமாதா பல உயிர்களைப் படைத்துக் காப்பது போலத்தாமும் பற்பல ஏழை மக்கட் தொண்டரை அன்புடன் பேணுகின்றார்.

மனிதனை முழுமையான பூரணமான மனிதனாக்க அவனுடைய ஆணவம் அழிய வேண்டும், ஆன்மீகம் வளரவேண்டும். ஆன்மீகம் பயிற்சியினாலேதான் ஏற்பட வேண்டும். ஆணவம் தலையெடுக்காது ஆன்மீக ஒளி பரவ அம்மையார் எடுத்துத்தந்த முயற்சிகள் எல்லாம் மேருமலையை

விட விஞ்சியது என்பதை அனுபவ அருளாளர் மட்டுமே உணரமுடிகின்றது. ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுகநாவலர் பெருமான், தமது காலத்தில் சிதம்பரத்திலுள்ள மாலையகட்டி வீதியில், சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலை, ஆன்மீகவளர்ச்சிக்கான மண்டபங்கள் அமைத்தமை பலரும் அறிவர். ஆலயங்கள் தோறும் பிரசங்கம், புராணபடனம் செய்தமையும் அறிவர். அத்தனைக்கும் விஞ்சியதாக அம்மையார் செயற்பாடு தொடர்ந்து நிகழ்ந்து வரும் வழிகளையும் வகுத்துள்ளமை தழிழினத்தின் மாதவமாகும்.

உரிய காலத்தில் நித்திய னைநித்ய பூசைகள், விழாக்கள், ஆசாரங்களுடன் வேதாகமத்துடன் முடித்தல், ஆன்மீக அறிவை வளர்க்கும் தெய்வீக நூலகம், பிள்ளைகளுக்கும் தொண்டர்களுக்கும், ஆலயத்திற்கும் உதவக்கூடிய கோசுலம், தோட்டம், ஒவ்வொன்றிற்கும் பொருத்தமான மண்டபங்கள், முதலியவற்றுடன், தாம் வளர்க்கும் இல்ல மாணவிகளுக்குப் பண்ணிசை அளிக்கும் திருமுறைகளும் பயிற்றி வருவதால், வருங்காலத்தில் அம்மையாரின் இல்ல மாணவிகள், அம்மையாரின் ஆன்மீகத் தொண்டர்களால் சைவசமய மலர்ச்சி பெற்று ஆன்மீக அருள் ஒளி படர்ந்து இனமதப் போராட்டம் நீங்கி சமாதானம் அடையும் என்பது நம்பிக்கையாகும்.

ஓம் சாந்தி

திருவாசகத் தேன்

வித்துவான் தா. சிங்காரவேலு

திருவாசகம் என்ற சொற்றொடர் அழகிய மொழி என்று பொருள் படும். திருவாசகம் - வீடளிக்கும் அருண்மொழி. இந்நூல் 51 திருப்பதி கங்களுக்குமாகப் பாடல்தொகை 658 கொண்டது. திருவாசகத்திற்கு உரை தில்லைக் கூத்தப்பெருமானேயன்றி வேறு இல்லை என்பது தெளிவு. சிவஞானபோதத்தின் விளக்கமாகத் திருவாசகம் அமைந்துள்ளது; திருவாசகத்தின் தெளிவாகத்திருவருட்பா எழுந்தது என்று பெரியோர் கூறுவர்.

தெய்வ நினைப்பு: 'தெய்வம் என்பதோர் சித்தம்' உண்டாவதற்கு எத்துணையோதவம் செய்தவராகவேண்டும். தெய்வமென்பதோர் சித்தம் உண்டான பிறகும் எத்தனையோ இன்னல்களுக்கு ஆளாக வேண்டியுள்ளது. இதனைத் திருவாதவூரர் போற்றித் திருவகவலில் தெளிவாகியுள்ளார். அதனை ஈண்டுக் காண்போம்.

தாயின் கருப்பையில் ஒரு திங்கள் ஆனவுடன் தான்றிக்காய் அளவு கரு உருவாகிறது. அங்கு ஒன்று படாது பிளவுபடுத்தலாகிய இருமையினின்றும் முதலில் தப்ப வேண்டும். இரண்டாவது திங்களில் வேறு புழுக்கள் கருவைச் சிதைக்கும் இடர் பாட்டிலிருந்து உய்யவேண்டும். முன்றாவது மாதத்தில் கருப்பையில் உண்

டாகும் பெரும் மதநீரிலிருந்து உய்ய வேண்டும் நான்காம் மாதத்தில் கருப்பையில் சூழும் இருளிலிருந்து தப்ப வேண்டும். ஐந்தாவது திங்களில் நீர், இருள் மிகுதியினால் அழியாமல் சிழைக்க வேண்டும். ஆறாவது திங்களில் தினவு மிகுதியால் உண்டான துன்பத்திலிருந்து சிழைக்க வேண்டும். ஏழாவது திங்களில் கருப்பை தாளாமல் கீழே விழுதலினின்றும் தப்பவேண்டும். எட்டாவது திங்களில் கருப்பையில் உண்டாகிய வளர்ச்சி நெருக்கத்திலிருந்து சிழைக்க வேண்டும். ஒன்பதாவது மாதத்தில் வெளிப்பட இயலாது வருந்துன்பத்திலிருந்து தப்பவேண்டும். பத்தாவது மாதத்தில் தாயுடன் சேயும் அடையும் துன்பக் கடலிலிருந்து தப்பி இவ்வலகில் பிறக்க வேண்டியுள்ளது. இவ்வளவு துன்பத்திற்கிடையில் பிறந்த பிறகும் வளருங் காலத்தில் எத்தனையோ துன்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. இதனை நன்கு அறிந்த சீத்தவைச் சாத்தனாரும் மணிமேகலையில் 'பிறந்தார் உறுவது பெருகிய துன்பம்' என்று மொழிந்துள்ளார்.

வளருங்காலத்தில் காலைக் கடன்களைச் சரிவரக் கழிக்காமல் போனாலும் துன்பம், நண்பகலில் உண்டாகும் கடும்பசி நள்ளிரவில் உறக்கமின்மை, ஊர்ப்பயணம் செய்யுங்கால் ஏற்படும்

இடையூறுகள் ஆகியவற்றிலிருந்து தப்பவேண்டும். பிறகு மருவு பெண் மயக்கத்திலிருந்தும் மதயானை போன்ற ஆசையினின்றும் சிழைக்க வேண்டும். மேலும் கல்வி யென்னும் கடலிருந்தும், செல்வம் என்னும் துன்பத்திலிருந்தும், வறுமையென்னும் நஞ்சினின்றும், பல்வகையான முயற்சிகளிலிருந்தும் தப்பவேண்டும்.

இவ்வாறு சிறப்பதற்கு முன்னும் சிறந்த சின்னும் அடையும் இன்மைகளுக்கேரார் அளவே இல்லை. இவ்வளவு துன்பங்களுக்குப் பிறகு கடவுள் ஒருவன் உளன் என்னும் நினைவு ஏற்படுகின்றது. உடனே ஆறுகோடி என்று கணக்கிட்டோடு கூறப்படும் மயக்கம் தரவல்ல கடவுலக ஆற்றல்கள் பல்வகைச் சூழ்ச்சிகளைக் காட்டத் தொடங்குகின்றன. நண்பர்களும் பிறரும் இறைவனை நாடாமெக்குக் காரணமாக நாத்திகம் பேசி நாத்தழும்பு ஏற்றுக்கின்றனர். சுற்றம் என்னும் ஆன்மக்கூட்டங்கள் சிடித்துக் கொண்டு கூலிப்பதைபதைக்கின்றன. வேதியர்கள் வேதத்தையே காட்டலாயினர். பல்வகைச் சமையத்தினரும் அவரவர் மதங்களில் காணும் முடிபே முடிபு என முழங்கினர். மாயாவாதம் என்னும் மதத்தினர் காற்றென வீசி முழங்கினர். உலகாயதமென்னும் பாம்பு நஞ்சைக் கக்கிற்று. அதில் எத்தனையோ பெருஞ்சூழ்ச்சிகள் எழுந்தன. அவற்றால் நெறிதவறாமல் கொண்ட கொள்கையிலிருந்து ஒரு சிறிதும் வழுவாமல் நின்றார் வான் கலந்த மாணிக்கவாசகராம் திருவாதவூரர்.

அவர் நெருப்பிலிட்ட மெழுகு போல உள்ளம் உருகினார். குறையுணர்ந்து அழுதார். நடுக்குற்றார்.

ஆனந்தக் கூத்தாடினார். ஓலயிட்டார். பாடல்களினால் வாழ்த்தினார். உடலால்வணங்கினார். கொண்டதுவிடா இடுக்கியும் பேதையும் போலத் தாம் சிடித்ததை நெகிழ விடாமல் இருந்தார். இடையறா இறையன்பில் பசிய மரத்தில் அறைந்த ஆணிபோல் உறுதியாய்ப் பற்றி நின்றார். உருக்கம் மிகுந்தார். கடல் அலைபோல் மனம் வாடினார். உடல் நடுக்குற்றார். உலகத்தினர் பேயெனக்கூறி எள்ளி நகைத்தனர். நாணம் தவிர்த்தார். நாட்டவர் பழிச்சொற்களை நகையெனப் பூண்டார். அவற்றால் இறையன்பு மேலிடப்பெற்றார். வீடுபேற்றினை மேலான வியப்பாக எண்ணினார்.

நன்றணிமையுடைய பசுவானது கன்றினைத் காணாதபோது கதறிப் பதைப்பதுபோல் கதறி நடுங்கினார். சிறதெய்வங்களைக் கனவிலுங் கருதிலர். இறைவனது அறிவு செயல்களின் வசம் தமது அறிவு செயல்களை ஒப்பித்துச் சலியாது நிழல் போல நீக்கமற நின்றார். எலும்பு மெலிவுற்று உருகினார். மிகக்கனிவுற்று இரங்கினார். இறையன்பு வெள்ளம் நிறைந்து இருகரையும் புரண்டோட ஐம்பொறியறிவுகளை அடக்கினார். ஒருமையுறப் பெற்றார் தலைவனே என்று கூவியழைத்தார். வாய் குழறினார். மயிர்ப்புகைங் கொண்டார். கைம்மலர் குவிந்தார். அகத்தாமரையாகிய நெஞ்சம் ஷரியப்பெற்றார். கண்கள் மகிழ்ச்சி மிகுதியால் சிறிய நீர்த்துளிகளைத் தோற்றுவித்தன. நிலை தளராப் பேரன்பினை நாள்தோறும் வளர்ப்பவர்களுடைய ஒப்பற்ற தாயகி அவர்களைக் காப்பாற்றும் இறைவனை வணங்கினார்.

இறைவனை வணங்குவது எவ்வாறு? உடம்பு தானே மயிர்க்கூச்செறிந்து நடு நடுங்க வேண்டும். கைகள் தாமே தலைமேல் கூப்பப் பெற வேண்டும். கண்களிலிருந்து இன்பவெள்ளம் நிரப்ப வேண்டும். மனம் ஆர்வத்தால் வெப்பம் உடைத்தாக வேண்டும். நிலையற்ற பொருள்களில்

ஏற்படும் பற்றுத் தானே நீங்கி ஒழிய வேண்டும். இறைவனுக்கு வணக்கம் செலுத்தும் ஒழுக்கத்தில் நழுவாதிருக்க வேண்டும் எனத் திருவாதவூரர் தாம் வழிபட்ட முறையை உலகம் உய்யும் பொருட்டு எடுத்து மொழிந்துள்ளார். அதனை நண்டுக் காண்போம்.

“மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்ந்து உன்விரையார் கழற்கென் கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பியுள்ளம் பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசய போற்றி யென்னும் கைதான் நெகிழ விடேன் உடையாய் என்னைக் கண்டுகொள்ளே.”

என்னும் கட்டளைக் கலித்துறைப் பாடல் இறை வணக்க முறையைத் தெளிவாக அறிவிப்பதை அறிவோமாக.

இறைவன் எழுந்தருளிய நன்மை: வான், மண், வளி, ஒளி, ஊன், உயிர், உண்மை, இன்மை, கோன் என அவரவரைக் கூத்தாட்டுவனாகி நின்ற உன்னை யான் என்ன என்று சொல்லி வாழ்த்துவன் என்று வாழ்த்தும் வகையறியாது நின்ற வாதலூரை இறைவனே எளிமையாக வந்து ஆட்கொண்டார் என்பதை அவர்வாக்கே நமக்கு மெய்ப்பித்துக் காட்டுவனவாயுள்ளன. “கல்லை மென்கனி யாக்கும் விச்சைகொண்டு என்னை நின்கழற் கன்ப னாக்கி னாய்” “மேலை வானவரும் அறியாதோர் - கோலமே எனை ஆட்கொண்ட கூத்தனே” “சிறவி யென்னுமிக் கடலை நீந்தத் தன்பேரருள் தந்தருளினான்.” “என்னுடைய பந்த மறுத்தென்னை யாண்டு கொண்ட பாண்டிப் பிரான்,” “தாயிற் பெரிதுந் தயாவுடைய தம் பெருமான் மாயப் பிறப்பறுத்து ஆண்டான்” “கல் நார் உரித்து என்னை

ஆண்டுகொண்டான்” என இவ்வாறு நூன் முழுவதும் இறைவன் தம்மை ஆட்கொண்ட தன்மையை விளக்கிப் போந்துள்ளார். திருத்தென்னேணம், அற்புதப்பத்து ஆகிய பகுதிகளில் தெளிவாகக் கூற்றறியலாம்.

நீருச்சநகத்தில் ஒன்று காண்போம் : உடம்பு எடாத தனிநிலையிலே கிடந்த மாணிக்கவாசகர் சிறவியென்னும் பெருங்கடலில் விழுந்தார். இவ்விருயாகிய துன்பப் பேரலைகளால் தாக்கப்பட்டார். பற்றுக்கோடு யாதொன்றுமின்றித் தவித்தார். பழச்சுவை போன்ற பவளவாய் மாதர் என்னும் புயல் காற்றால் அலைக்கப்பட்டார். மனக்குழப்பமுற்றார். ஆசையென்கின்ற சுறாமீன் வாயிலே அகப்பட்டார். இனி உய்வதற்கு வழி எதுவும் இல்லை என எண்ணிக் கவலையுற்றார். ‘சிவாயநம’ என்னும் திருவைந்தெழுத்தாகிய தெப்பத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு கரைசேரலியலாது கிடந்தார். அவ்வேளையில் முதல்வனே வந்தார். தொடக்கமும் இறுதியும் இல்லாத முத்திக் கரையைக் காண்பித்து ஆட்கொண்டருளினார்

என மாணிக்கவாசகரே கூறுவதிலிருந்து இறைவன் தானே ஆட்கொண்டருளிய தன்மை தெளிவாகின்றதன்றோ! இதனை, “நுனியனென்பெரும் பிறவி...” என்னும் மணிமொழியிற் கண்டு தெளிவுறுவோமாக.

இறைவனை அடைவதற்குரிய வழியாக வாத்தவூர் காட்டுவது ‘அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே’ என்பதுதான். எவ்வெவற்றிற்கோ அழுகின்றநாம் இறைவனை எய்த அழுகின்றோ மில்லையே!

திருவாதவூர் இறைவனை வேண்டுவன: “கூத்தா உன்குரை கழற்கே கற்றாவின் மனம் போலக் கசிந்துருக

வேண்டுவன” எனவும், “பாருருவாய: சிறப்பற வேண்டும் பத்திமையும் பெற வேண்டும்.” “வேண்டும் நின் கழற்கண் அன்பு பொய்மை தீர்ந்து மெய்மையே, ...மாண்டு மாண்டு வந்து வந்து மன்ன நின் வணங்கவே,” எனவும் வருவனவாற்றான் மாணிக்கவாசகர் இறைவனை வேண்டுகல் நனி விளங்கும். இத்துணைச் சிறப்பு வாய்ந்த ஞான நூலைப் போற்றாத அறிஞர் இவர். ஜி. யு. போப்பைத் தமிழ் மாணவன் எனத்தன் கல்லறையில் எழுத வைத்ததும் இத்திருவாசகமேயன்றோ? “திருவாசகத்திற்கு உருகார் ஒருவாசகத்திற்கும் உருகார்” —பழமொழி.

★

★

சோமவார விரதம்

கார்த்திகை மாதத்தில் முதல் திங்கட்கிழமை முதல் தொடங்கி சிவபெருமானை நினைந்து வழிபாடு செய்யும் விரதமாகும். சோமசுந்தரப் பெருமான் பாண்டிய மன்னனை கடம்பவனத்தை நகரமாக்கும்படி பணித்த நாள் சோமவாரம். திங்கட்கிழமை விரதத்தை சோமவார விரதம் எனவும் அழைக்கின்றோம்.

ஜாதகத்தில் சந்திர தோஷமுள்ளவர்களும், சந்திரதிசை நடைபெறும் பத்து வருடங்களும் சிவபெருமானை நினைத்து சோமவாரவிரதம் அனுட்டித்தல் நன்மையைத் தரும் என்பர். இதனால் மனக்கவலை, மனப்பயம் நீங்கி அமைதியைப் பெறலாம். இக்காலங்களில் சிவபெருமானையும் பார்வதிதேவியையும் சிவப்புநிறப் பூக்களால் அர்ச்சனைசெய்து வழிபாடு செய்தல் வேண்டும். பகல் உபவாசம் இருந்து மாலையில் விளக்கு ஏற்றி உணவு உட்கொள்வர்.

நவக்கிரக சந்திதிகளில் சந்திரபகவானை தோத்திரம் செய்து வழிபாடு செய்தல் வேண்டும்.

கார்த்திகை மாதத்தில் வரும் சோமவாரத்தில் சிவன்கோவில்களில் விசேட பூசைகள், விழாக்கள் நடைபெற்று வருகின்றது.

உமா என்னும் ஓங்காரம்

பருத்தியூர் கே. சந்தானராமன்

அம்பிகையின் பல்லாயிரக்கணக்கான நாமங்களில் ஆயிரம் சிறந்த நாமங்களை வாக் தேவிகள் தேர்ந்தெடுத்து ஸ்ரீலலிதா சகஸ்ர நாமத்தில் உரைத்தனர். அவ்வாயிரம் நாமங்களில் மிகச் சிறந்தவற்றில் 'உமா' என்பதும் ஒன்றாகும்.

அன்னை இமவானின் பெண்ணாகத் தோன்றியபொழுது அவளுக்கு ஏற்பட்ட பெயர்தான் 'உமா' என்பது. இறைவனைக் குறித்துத் தவம் செய்யச் சென்ற பார்வதியை இமவான் மனைவி மேனை, "தவமா? அப்பாடா! அது உனக்கு வேண்டாம்" என்றாள், 'உ' என்பது விளியாகும் அல்லது "அப்பாடா!" என்று பொருள்தரும் வியப்புச் சொல்லாகும். 'மா' என்றால் வேண்டாம் என்று பொருள் தரும். அவ்விரண்டும் சேர்ந்து 'உமா' என்றாயிற்று.

பாஸ்கரராயரின் சகஸ்ரநாம வியாக்கியானத்தை ஆங்கிலத்தில் தந்த ஸ்ரீ அனந்தகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள், "Uma is a note of interrogation and negation" என்று அழகுபடக் கூறினார்.

'உ' என்பது சிவபெருமானைக் குறிக்கும்; 'மா' என்பது லக்ஷ்மி அல்லது சக்தி என்று பொருள்தரும். சிவபெருமானின் சக்தி என்ற பொருளில் 'உமா' என்றாயிற்று. தனது சிவந்த நிறத்தால் தனது பதியான பரமசிவனை விளங்கச் செய்வதாலும் 'உமா' எனப்பட்டாள். ஆறுவயதுக் கன்னியின் வடிவில் இருப்பவள் உமா என்றும் கூறுவர்.

'உமா' என்பது 'தேவி பிரணவம்' என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறது. சிவபெருமானே இதனைத் தேவியிடம் விளக்குவதாக 'லிங்கபுராணம்' குறிப்பிடுகிறது.

"தேவி! எமது பிரணவம் அகரம் - உகரம் - மகரம் என்றமுறையில் அமைத்திருக்கிறது. ஆனால் உமா என்னும் உனது பிரணவம் உகரம் - மகரம் - அகரம் என்ற வரிசையில் மாறிக் காணப்படுகிறது. அவை முத்தொழிலையும் மும்முர்த்திகளையும் குறித்து நிற்கின்றன." என்கிறார் ஈசன்.

'உ' என்றால் உயர்ந்த என்றும் 'மா' என்றால் 'சித்தவ்ருத்தி' என்றும் பொருள் கொள்வர். ஆத்மஞானிகளுக்கு உயர்ந்த சித்தவீருத்தியினைக் கொடுப்பவளும் அச் சித்தவீருத்தியால் அடையத் தகுந்தவளும் ஆதலால் 'உமா' எனப்பட்டாள்.

யோகிகளின் இச்சாசக்தியே 'உமா' என்று சிவகுத்திரம் உரைக்கிறது. வீநாயகிபீடம் மற்றும் சிந்துவனம் ஆகிய ஸ்தலங்களில் கோயில் கொண்டுள்ள தேவியின் திருநாமம் 'உமா' என்பதாகும்.

குண்டலினி யோகத்தில் அநாஹதம் தொடர்பான - நாதப்ரம்மம் தொடர்பான 'இந்துகலை' என்பதே 'உமா' என்றும் கூறுவர்.

அவளுக்கு ஆயிரம் நாமங்கள் இருப்பினும், இறைவனின் பெயருடன் இணைத்துச் சொல்லும் பொழுது 'உமாபதி' என்றும் 'உமாமகேசுவரன்' என்றும் தான் பெரிதும் உபயோகிக்கிறோம்.

குழந்தைகளுக்குக் கடவுளை அறிமுகப்படுத்தும்பொழுது 'அதோபார் உம்மாச்சி' என்று கூறுகிறோம். 'உமாமகேசுவரி' என்பதே 'உம்மாச்சி' என்றாயிற்று.

'உமை' என்று இதனையே தமிழில் வழங்குகிறோம். 'உண்ணாமுலை உமையாளொடும் உடனாகிய ஒருவன்' எனத் தேவாரம் பாடுகிறது.

திருக்கோயில்களில் திருக்கல்யாணம் நடந்தமறுநாள் காலை 'உமாமகேசுவர தரிசனம்' என்ற விசேஷ தரிசனம் நடைபெறுகிறது. அந்த உமாமகேசுவரர் திருவருளால் அண்டமெல்லாம் அமைதிநிலவப் பிரார்த்திப்போம்.

★

★

திருவண்ணாமலைத் தேவாரம்

வட்ட னைம்பதி சூடியை வானவர்
சிட்ட னைத் திருவண்ணா மலையினை
இட்ட னையிகழ்ந் தார்புர மூன்றையும்
அட்டனையடி யேன் மறந் துய்வனோ.

— அப்பர் சுவாமிகள்

நினைப்பு என்றும் நல்லதாக இருத்தல் வேண்டும். ஒருவர் தனித்திருக்கும் உன்னைப் பார்த்து நீ என்ன நினைக்கிறாய் என்று வினவினால் உடனே சொல்லக்கூடியதாக அமைதல் வேண்டும். நினைப்பு அகத்தில் நிகழ்வது, பிற ரறியாதது. ஆனால் இறைவன் எம் அகத்தில் இருக்கிறான், நெஞ்சையொழித் தொரு வஞ்சகமில்லை. எனவே இதை நெஞ்சில் நினை.

— சிவத்தமிழ்செல்வி அம்மா

கும்பாபிஷேக தத்துவார்த்தம்

நயினை சிவநீ ஐ. கைலாசநாதக் குருக்கள்

“மூவாய் பிறவாய் இறவாய் போற்றி முன்னமே தோன்றி முளைத்தாய் போற்றி தேவாதி தேவர்தொழுந் தேவேபோற்றி சென்றேறி எங்கும் பரந்தாய் போற்றி ஆவாய் அடியேனுக்கு எல்லாங் போற்றி அல்லல் நலிய அலந்தேன் போற்றி காவாய் கனகத்திரளே போற்றி கயிலை மலையாளே போற்றி போற்றி!

அனாதி மலமுத்த சித்துருவாகிய பரம் பொருள் கற்பனை கடந்தசோதியாயினும், அனாதிமல பெத்தர்களாகிய ஆன்மாக்கள் வணங்கி, போகமோட்ஷங்களையடைய ஆலயத்தில் நிறுவப்படும் சிவலிங்கத் திருவுருவில் கருணையே உருவாகும்படி பிரார்த்தித்து அபிஷேகித்தலே கும்பாபிஷேகமாகும். கும்பாபிஷேகம் என்பது-குடமுழுக்கு - பெருஞ்சாந்தியாகும்.

சுத்தசிவ ஜோதி நிஷ்கள நிருத்தவத்தில் நின்று உண்டான எல்லை கடந்த வட்டவடிவமான பரசிந்துவையுடைய நாதமயமான சிவம் தோன்றி அதில் நின்று எல்லை கடந்தபராசக்தி தோன்றும். அதில் நின்று ஆதிசக்தி தோன்றி உலக வியாபக பேதத்தால் இச்சாசக்தி ஞானசக்தி கிரியாசக்தி தோன்றும். மேலே கூறிய அபரசிந்துவாகிய பராசக்தி முதல் பஞ்ச சக்திகளில் நின்றும் முறையே சீவசாதாக்கியம் அமுர்த்தி சாதாக்கியம் முர்த்தி சாதாக்கியம் கர்த்துருசாதாக்கியங்கள் தோன்றும். இவற்றுள் கண்ம சாதாக்கியம் என்பது ஆலயத்தில்

தாபிக்கப்பெற்ற லிங்க ஆவுடையாரின் சதாசிவரூபமாம் இச்சதாசிவத்தினின்று மனோன்மணியும், மனோன்மணியினின்று மகேஸ்வரனும், அகேஸ்வரனிலிருந்து மகேஸ்வரியும் மகேஸ்வரியிலிருந்து ஸ்ரீகண்ட உருத்திரரும் ஸ்ரீகண்ட உருத்திரரிலிருந்து உமையும் உமையிலிருந்து விஷ்ணுவும், விஷ்ணுவிலிருந்து இலக்குமியும், இலக்குமியிலிருந்து பிரம்மாவும், பிரம்மாவிலிருந்து வாணியும் தோன்றி உலகத்தைக் காரியப்படுத்துகின்றார்கள்.

இங்ஙனம் செயல்படும் பொழுது உயிர்களின் பக்குவ நிலைக்கேற்ப அறிவு இச்சைகளையும், தநு, கரண, புவன, போகங்களையும் கொடுப்பர். ஆன்மாக்களாகிய நாம் இத்தருவாகிய சரீரத்தைக் கொண்டு சிவ சாஸ்திர உணர்ச்சியால் நல்லறிவு தலைப்பட்டு பதி புண்ணியமாகிய கும்பாபிஷேகம் முதலிய சிவ தர்மத்தில் பங்கு பற்றி தரிசிக்கவேண்டியது முதற்கடமையாகும் அங்ஙனம் தரிசிக்கும் அன்பர்கள் ஒவ்வொரு கிரியைகளையும் ஊன்றி

கவனித்து உணர்ந்து தரிசித்தல் அதி கப் பயனைத் தரும் எனக்கருதியே இக்கட்டுரையினை எழுத தலைப்படு கின்றேன்.

1. நுனூலு திரவியத்தை பூசிப் பது புண்ணியவசத்தால் சம்பாதிக்கப் பெற்ற திரவியத்தை சிவார்ப்பணம் செய்து பின்னர் அதனை மூன்று பாகம் செய்து ஒரு பாகம் ஆலய கட்

டிய வேலைக்கும் மற்ற பாகத்தைக் கொண்டு நித்தியபூசை, மாதந்தோ றும் வருகிற நட்சத்திர திதிகளில் செய்கின்ற நைமித்திகச்செலவு, சுவா மிக்கு வேண்டிய திருஆபரணம். கிராமம் முதலியன வாங்குவதற்கு மூன்றாவது பாகத்தால் கும்பாபிஷேகச் செலவும் செய்யவேண்டும். இனி கும்பாபிஷேக பாகத்தைப் பதினொரு பாகம் செய்யவேண்டியது.

1. யாகம் கட்டுதல் முதலானவற்றிற்கு	—	இரண்டு பாகம்
2. அபிஷேக திரவியம்	—	ஒரு பாகம்
3. ஆசார்ய தட்சணைக்கு	—	இரண்டு பாகம்
4. முர்த்தியர்க்கு	—	ஒரு பாகம்
5. வேதம் தேவாரம் ஓத	—	ஒரு பாகம்
6. தானாதிக்கு	—	ஒரு பாகம்
7. அன்னதானத்திற்கு	—	ஒரு பாகம்
8. சிற்சி பரிசாரகத்திற்கு	—	ஒரு பாகம்
9. யாக சாமான்களுக்கு	—	ஒரு பாகம்

பதினொரு உருத்திரர்கள் பூஜித்தல் தன பூஜையாம்.

2. அனுக்ஷை உத்தரவு பெறுதல் தனது குரு சர்வ சாதகர், போதகர் முதலானவர்களையும் சிவனையும் வழிபட்டு நல்ல வழிவந்த இந்தத் திரவியம் கும்பாபிஷேகச் செலவிற்கு யோக்யதை உண்டாகும் படியாகவும் சாஸ்திரப்படி செய்ய உத்தரவு தர வேண்டும். என உத்தரவு பெறுதலாம்.

சிவனிடம் உத்தரவு பெறுதலில் இரண்டு வகை உண்டு. ஒன்று சாங்கம், மற்றையது உபாங்கம். சிவனிடமும் சக்தியிடமும் கேட்டல் சாங்கமாகும் உபாங்கத்தில்

கணேசர் சிவனாரின்	வலக்கண்
முருகன் ,,	இடக்கண்
நந்தி ,,	மூக்கு
சண்டிகேஸ்வரர் ,,	காது

ஆதலால் இவைகளை நாம் செய்யும் கிரியைக்கு ஏற்றவாறு உணர்ந்து செய்ய வேண்டும். இது உபாங்க அனுக்ஷையாகும்.

3. பிரவேச ஈலி பிரவேசிக்கச் செல்லுமிடத்தில் உள்ள தேவதைகளை பூசித்து உணவு கொடுத்து எல்லோரையும் நோக்கி கடல், வனம், மலை முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று கலபமாக இருங்கள். இவ்விடத்தில் இறைவனை இருத்தவேண்டும் எனக்கூறி இவர்களைத் திருப்திப்படுத்தலாம்.

4. வாஸ்து சாந்தி வாஸ்துப் பிரமணை வழிபடல், பூமிக்கு அதிபதியாகிய பிரமணை பூசித்து பூமியின் அசத் பாவமாகிய குற்றங்களை எரித்து பின்னர் பிரமாவின் கந்த தன்மாத்தி

ஸரயான முக்கிலிருந்து உண்டான தாகப் பாவித்து அயிர்த்தால் நனைத்து சுத்தமாக்கிக் கொள்வதே “வாஸ்து சாந்தி” யாம்.

5. மிருத் சங்கிரகணம் மண் எடுத்தல்

முன் அயிர்த்தால் நனைக்கப் பட்ட மண்ணை முளையிடுவதற்காக பூமிதேவியை வணங்கி அவள் வயிற்றினின்று எடுத்தலாம்.

6. ஆசார்ய பூசை குருவை வழிபடுதல்

பிரதான குருவுக்கு சகல உபசாரங்களும் கொடுத்து குருவே நீங்கள் பிரம்மாவாகவும், வீஷ்ணுவாகவும் பரப்பிரம்மாவாகவும், இருக்கின்ற படியால் இச்சிவ கைங்கரியத்தைச் செய்து பக்தர்களைச் சிவானுக்கிரஹத்திற்குப்பாத்திரங்கள் ஆக்கவேண்டும் என வழிபடுதலாகும்.

7. அங்குராப்பணம்-முளைஇடல்

நெல் முதலிய நவ தானியங்களைப் பாலில் ஊறவிட்டு சந்திரனை வணங்கி உலக ஷேமத்தின் பொருட்டுப் பயிர் வளர்த்தலாம்.

8. இரட்சாயந்தனம் திருக்காப்பு அணிதல்

உலக சம்பந்தத்தினால் ஏற்படுகின்ற குற்றங்களை நீக்கிக்கொள்ளவும் எடுத்த காரியத்தை இடையூறின்றி முடிப்பேன் என்று உறுதியுடன் வாகீஸ்வரின் கர்ப்ப நாடியிலுண்டானதாகப் பாவித்து நாகராஜனை பூஜித்துச் செய்வதாகும்.

9. பூந் சுந்தி பூதங்களை சுத்தி செய்தல்

பிருதுவி முதல் ஐந்து பூதங்களையும் இவை சம்பந்தமான ஆத்மாவையும் சுத்தப்படுத்துவதாகும்.

ஆன்மாவானது தனது அறிவு மயங்கி மாயையின் வயத்தாய், மாயை செயலிக்கின்ற வேலைகளை நானே செய்கின்றேன். எனது சொத்து, என்று அகங்கார, மமகார மேலீட்டால் செய்கின்ற, நினைக்கின்ற குற்றங்களை நீக்கி ஆத்மவை சுத்தப்படுத்துவதாம். இங்ஙனம் சுத்தப்படுத்திய பின் இறைவனை பூசை செய்ய வேண்டியது.

இந்த பூத சுத்தியானது ஆத்மங்கள் அடைகின்ற பதப்பிராப்தியினாலும், தீட்ச பேதங்களாலும் ஐந்து வகைப்படும். இதில் குருமுர்த்தியானவர், சிவப்பிரத்தியங்கராகையாலும் சிவாஸ்ரமிகளாகவும், ஆதிசைவர்களாகவும் இருப்பதால் சிருட்டிக்கிரமம் திதிக்கிரமம் சம்ஹாரக்கிரமம் திரோபவக்கிரமம் அனுக்கிரககிரமம் என்பனவற்றுள் ஐந்தாவதாகிய அனுக்கிரகக்கிரமம் பூதசுத்தியே செய்தல் வேண்டும்.

“ பஞ்சவித சுத்தியினைப்
பண்ணிடுக பாங்காகப்
பஞ்சவித பாசமறுப்பார் ”

(சைவசமயநெறி)

தனது தேகமானது பிருதுவி முதலிய பஞ்ச பூதங்கள் விதையாகவும், பிரம்ம வீஷ்ணுக்களால் முளையுண்டானதாகவும் ராகம் துவேஷம், தர்மம், அதர்மம், மோகங்கள் வேராகவும் வித்தை, அனீத்தை அதிபதிக

ளாய் ரட்சிக்கிறதாகவும், கலை முதலிய தத்துவங்கள் சாரமாகவும், தன் மாத்நீரைகளான இந்திரியங்கள் கிளைகளாகவும், வீஷயம் தளிராகவும் பிரபஞ்ச புஷ்பமாகவும்.

புத்தி வீயவசாயிகன் சங்கல்பப் பழமாகவும், பழரசத்தைப் புருஷனாகிற பட்சி புசிச்சிறதாகவும், பாவித்து வேர் மேலாகவும், தளிர் கீழாகவும் ஆலமரத்தைப்போல் தியானித்துதலை முதல் பாதம்வரை, ஆகாசம், வாயு, அக்னி, ஜலம் பிருதுவி இவைகள் ஒன்றிலொன்று சேர்ந்துதோன்றும் விதையாகவும் பாவித்து ஜாதி, குலம், குணம் முதலியவற்றிற்குக் காரணமான தூவ தேகத்தைத் தியானித்து யோனி ஷேத்திரத்தில் பிரம்ன் சிருஷ்டிப்பவராகவும் விஷ்ணு காக்கின்றவராகவும் தியானித்து நமது கர்மம் முலமாகிய கீழங்காகவும், ஆணவம் முளையாகவும் தர்மத்தைப் பாவித்து அத்துடன் ராகத்வேஷேமோகம் உபமுலமாகவும் அவித்தை மாயாகர்மத்தில் இருந்தாகபாலித்து ஸித்தை பரமெனவும் இந்தப்பரம் பரிபாலிப்பதாகவும் பாவித்து நடந்தது, நடக்கின்றது, நடக்கப் போகின்றது ஆகிய காலத்தவ விருஷைம் அசையாதிருக்கும் பொருட்டு சராசரமாகப்பாவித்தல் வேண்டும். இனி தன்மேந்திரிந்தியம் ஞானேந்திரியமென்றும் கன்மேந்திரியமென்றும் இரண்டாகப்பிரியும். அதை கொப்புள் கிளைகளாகவும் தியானித்து சப்தம் முதலிய ஐந்தையும் ஐந்துளிராகவும், புத்தி சங்கல்ப பழத்தை பட்சி ரூபமான ஆத்மா புசிச்சிறதாகத் தியானிக்கவேண்டும்

ஹோம் என்னும் மந்திரத்தை ஐந்துமுறை உச்சரித்து ஆலமரத்தை

அசைவற்றதாகப் பாவித்து பின்னர் (ஹீம்) என்னும் மந்திரத்தை மூன்று முறை உச்சரித்து வலதுகால் கட்டை விரல் முதல் உண்டாகும் காலாக்னியினால் உலர்ந்த பத்திரத்தை தகிக்கப்பட்டதாய் தியானித்து (ஹைம்) என்னும் மந்திரத்தை இரண்டு முறை உச்சரித்து தகித்த சாம்பலைப் பரந்ததாகத் தியானித்துப்பின்னர் (ஹளம்) என்னும் மந்திரத்தை ஒரு முறை உச்சரித்து பரந்த சாம்பல்களை சேர்த்து அந்த சாம்பரை சுத்த ஸ்படிகமாகவும், நிர்மலமாகவும் தியானித்து முன் கூறிய ஆகாயத்துள் அடங்கியிருக்கும் சிவாபின்மைமான ஆத்மாவை சிவனிடத்தில் சேர்த்து எல்லா உபாதைகளில் நின்றும் ஓம் ஹாம் சிவாய வெளஷட் என சிகையிற் நின்றும் அதோ முகமாக இருக்கும் பத்மத்தில் அயிர்தம் பெருகி வருவதாய் தியானித்து உள்ளும் புறமும் நனைத்து பின் இருதயகமலத்தில் ஓம் அகார உகார மகாரமும், அதிக ஒளியும் சர்வ வல்லமை முதலிய ஆறு குணங்களோடும், எல்லா வித்தைகளையும் உண்டாக்குகின்றதாகப் பாவித்து இருதய கமல காணிக்கையின் நடுவில் இந்த ஆத்மா புரியட்ட தேகமுடையதாம் தியானித்து இந்த ஆத்மாவுக்கு உள்ளிருக்கும் பரமாத்ம ஸ்வரூபமானது எல்லா ஐஸ்வரியங்களையும் கொடுப்பதாயும், சாந்தரூபமாயும், ஆறுகுணங்களால் நிறைந்துள்ளதாயும் உள்ள ஆத்மாவை சிவஸ்வரூபம் செய்து கலைகளைத்தாண்டி, பஞ்சப் பிரமத்தை ஆவாகித்து பிராசாத மந்திரத்தை தேகத்தில் ஆவாகித்து அஸ்திரமந்திரத்தால் திக்குபந்தனமும் கவச மந்திரத்தால் மும் முறைகற்றி கலாமயத்தைத் தாண்டி சிவஸ்வரூபத்தை

உண்டாக்கவேண்டும்பின் தனதுஇடை நாடியால் பூரகமும், சுழுமுனா நாடியால் கும்பகமும் செய்து ஜீவாத்மாவைக் கொணர்ந்து ஜோதி ரூபமாக்கி புருவமத்தியிலிருந்து உண்டான அயிர்த்தால் தனது தேகத்தை நினைத்து சிவனோடு ஐக்கியம் செய்க இதன் விளக்கங்கள் சிலவற்றை குருமுகமாய்க் கேட்டுணர வேண்டியது. இது அனுக்கீரக பூதசத்தியாம்.

அந்தர்யாகம்-உட்பூசை சிவபெருமானை வழிபட அந்தர்யாகம் மிக அவசியம்.

“அர்ச்சித்தானந்தர் யாகம் புரியாதே பலத்தை வர்ச்சித்தானென்றே மதி”
(சைவசமய நெறி 603)

நமது இருதயகமலமானது வாழைப் பூப்போன்றது. அப்புவின் அடியிலிருக்கின்ற சுத்தமாயை அர்க்கிய பாத்திரமாகவும் சிந்துவிலிருந்து பெருகுகிற அயிர்த்தத்தை இதில் நிறைத்து பூசித்து அந்த ஜலத்தை சிரசில்புரோட்சித்து, இருதயகமல நடுவில் உள்ள காணிக்கையில் சூர்ய சந்திர அக்னி மண்டலங்களை பாவித்து முறையே சதாசிவம், மகேசம், சிவம் இவர்கள் இருப்பதாகவும், இந்த வாழைப்புவின் மத்தியிலுள்ள தாமரைப்பூ எட்டு இதழோடு கூடியதாய் தொப்புளுக்குமேல் எட்டு அங்குலம் தாண்டி அந்தக்கமலம் வைக்கப்பட்டுள்ளதாய் இந்தத் தாமரைப் பூவில் அடித்தண்டு ஒன்பது துவாரமுடையதாய் நான்கு பக்கங்களிலும் கர்ணிக்கையோடு கூடியதாய், கர்ணிக்கைக் கேசங்கள் கட்டைவீரல் இறையின் நீளமுயரமுள்ளதாய் இந்தக் கர்ணிக்கையில் சூருய மண்டலம், அதன் நடுவில் சந்திரமண்

டலமும் இதன் நடுவில் அக்னி மண்டலமும் இருப்பதாய் தியானித்து சூரிய மண்டலத்தில் அனாகதசிவத்தையும், சந்திர மண்டலத்தில் அமனஸ்க சிவத்தையும், அக்னி மண்டலத்தில் சிவ பெருமானையும் பாவித்து குண்டலினி சக்தியை ஆசனமாக வைத்து இருதய கமலத்தில் சக்தியாதிசக்தி பரியந்தம் பூஜித்து அதற்கு மேல் ஈசானாதி பஞ்சப் பிரமத்தாலும், ஞானமயதேகம் கற்பித்து நேத்திரம் கொடுத்து மூலத்தால் வியாபகம் செய்து இருதயாதி ஆறு அங்கங்களையும் பூஜித்து அஹிம் சாதி அஷ்ட புஷ்பங்களால் அர்க்கிய பாத்திரம் அயிர்தம் அர்க்கிய ஜலம் சஷுப்த சக்தியில் நின்றுபெறுகிற பால் அபிஷேகம், புத்தி குங்கும கர்ப்பூர, கஸ்தூரி, கோரோசனை சந்தனாதிகளால் பூசுதல்.

மனமயமான ஆதார பாத்திரத்தில் பிராணாபான வாயு அக்கினி அகங்கார கர்வம் இவைகள் தூப, தீபமாகவும், சிருதுவியிலிருந்து உண்டான தன்மாத்திரைகள் உபசாரங்களாகவும், ஜலம் உட்கொள்ளவும். அக்னி கண்ணாடியாகவும், வாயு விசிறியாகவும், ஆகாசம் தோத்திரமாகவும், சிருதுவீ நைவேத்தியமாகவும் பாவித்து பூசிக்கவும். யோகப் பயிற்சி தெரியாதவர்கள் இருதயகமலத்தில் வித்யா பீடத்தில் சிவாசன முர்த்தி மூலத்தால் பூசித்துத்தியானிக்கலாம் பின்னர் நாவி குண்டலத்தில் உள்ள சித் அக்கினியில் வேறாமம் செய்யவும்.

எங்ஙனமெனில் சுத்தமாயை குண்டம். இச்சை, ஞானம், கிரியை முன்னும் மேகலையாம், மூலாதாரம்

நெற்பாத்திரம், அயிர்த்தாரையெநெய் குண்டத்தில் சிதக்கனியை உண்டாக்கி துவாத சாந்தத்தில் கொண்டுபோய்ச் சேர்த்து அந்த அக்னியை சுழுமுனா நாடி வழியாக நாசி குண்டத்தில் வைத்து மூலமந்திரத்தாலும், பிரசாத மந்திரத்தாலும், நூற்றெட்டு வேறாமம் செய்து சுஷும்னா, நாடி, இடைநாடியாகிய சிருக்கு சிறுவங்களால் நெய்யைப் பூரித்து வெளஷட் என்னும் பதத்தை அந்தமாகவுடைய பிரசாதக மந்திரத்தால் பூர்ணாகுதி செய்ய வேண்டும், இது வேறாமமாகும்.

இனி சமாதியாவது ரேசகபாதியால் கம்பகம் செய்து அனாசத சிவத்தை அமனஸ்க்க சிவத்தில் சேர்த்து அமனஸ்க்க சிவத்தை பரம சிவத்தில் சேர்த்து, தியானிக்கவும். இதனால் சித்தம் அழிந்து ஆனந்தம் உண்டாகி சிதானந்தன் ஆகின்றான். இச்சமாதி அணிமா முதலிய எண்வகை சித்திகளுக்கும் இருப்பிடமாம். சிதஸ்வரூபமான சிவபிராண்டத்தில் வயித்திருப்பது தான் அந்தர்ய ஜனமாம். பின்னர் பிந்துவை எங்குமுள்ள தாகத்தியானித்து நட்சத்ராக்காரமாயுள்ள பரமேஸ்வரரை தியானித்து சந்தனத்தால் நெற்றியில் பொட்டிட்டு மூலமந்திரம் உச்சரித்து சிகையிற் புஷ்பம் ஒன்று தரித்துக்கொள்வது ஆத்ம பூஜையாம்.

பின்னர் சிரசு முதல் பாதம்வரை சித்தமயமான தேகத்தை உண்டாக்கி ஈசானம் முதலிய மந்திரங்களாலும் முப்பத்திட்டு என்னும் கணக்கிணையுடைய காலநியாசம் செய்யவேண்டும். இனி மூலாதாரம் முதலிய ஆறு இடங்களிலும் கிரந்தாட்சரக் கணக்கின்படி வகரம் முதல் ஸகரம் ஈறாக

நான்கு எழுத்தும் பகரம் முதல் லகர லீறுதியாக ஆறு எழுத்தும், டகரம் முதல் பகரமீறாகவும் சரகம் முதல் டகரம் இறுதியாகவும் அகரம் முதல் பதினாறு உயிர்எழுத்துக்களும் ளவும் ஷவும் ஆக முறையே 4, 6, 10, 12, 16, 2, என்னுங்கணக்குப்படிமுறையே மூலாதாரம் முதல் ஆகரையுறாக ஆறு இடங்களிலும், பிரமா முதலிய ஐந்து ஸுர்த்தங்களையும் ஐந்து இடங்களிலும் இதற்கு மேல் சிரசிற்குமேல் ஓர் அங்குலம் அல்லது சிரசிற்கு மேல் பன்னிரண்டு அங்குலம் ஆகிய இடங்களில் ஓர் இடத்தில் ஆயிரம் இதழ்களோடு கூடிய கமலத்தின் மேல் சித்ஸ்வரூபியாகவும், சூக்ஸ்மரூபம் உடையவராகவும், நிஷ்களராகவும், சிவனைத் தியானிக்கவும்.

பின் அகரம் முதல் கூகரம் ஈறாக ஐம்பத்தொரு அக்ஷரங்களையும் சிரசு முதல் பாதம்வரை நியாசம் செய்து பின்னர் கிரியை செய்யும் பொருட்டுத் தனது கைகளை சிவரூபமாக்க வேண்டியது. பின்னர் தான் இருக்கு மீடத்தை அஸ்திக மந்திரத்தால் மும்முறை தட்டி பத்துத்திக்குகளிலும் சிவ மந்திரத்தால் சோடிகா முத்திரை செய்து கவசத்தால் மும்முறை சுற்றி அக்னிமயமான முன்று மதில்கள் உண்டாக்கி சக்தி மந்திரத்தால் தேனு முத்திரையும் காட்டி ரக்ஷிக்கப்படுவதாகிய தான சுத்தியையும் செய்த பின் அர்க்கிய ஜலத்தால் தன் சிரத்திலும் பூஜாதிரவியங்களிலும் அஸ்திர மந்திரம் சொல்லித் தெளித்து திரவிய சுத்தி செய்யவேண்டியது.

பின் பிராணாயாமத்தால் மூல மந்திரமுச்சரித்து துவாத சாந்தத்தில்

பரசிவத்தையும் லலாடத்தில் அமனங்க சிவத்தையும், கண்டத்தில் அனாகத சிவத்தையும் தியானித்து ஆசனத்தில் சிவாசனமும், இருதயத்தில் சிவமூர்த்தியும், சிரசில் சிவத்தையும் பூஜித்து பிரமாங்கத்தை அபிமந்திரித்து மூல மந்திரம் உச்சரித்து சிரசில் புஷ்பம் வைத்து சிவாகாரமாகப் பாவித்து பிரசாத மந்திரத்தை ஹருஸ்வதிர்க்க புலுதகுக்கும் அதிசூக்து கிரமப்படி மூலாதாரம் முதல் துவாத சாந்தம் வரை ஒங்காரம் முதல் நமோந்தம் இறுதியாக முறையே பிரம்மா, விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேஸ்வரன் சதாசிவன் அனாஹத அமனஸ்க்க உன்மணி புரசி வாந்தம் தியாககிரமமாய் உச்சரித்து மந்திர சுத்தி செய்துகொள்ள வேண்டியது இதுவே பூசுத்தி எனப்படும்.

இவற்றுள் சில பகுதி கடினமாயினும் கஷ்டப்பட்டுத் தெரிந்து செய்யின் செய்வோருக்கும் செய்விப்போருக்கும் பெரும்பலனுண்டு. ஆன்மசுத்தி அந்தர்யாகம் சமாதியாகிய மூன்றின் தொகுதியாகும் இது நாவலர் பெருமான் அருள்வாக்கு.

பின்னர் யாகத்தில் கும்பம்வைத்து பூஜித்து மூர்த்திகட்கு தான் யாதிவாசம் ஜலதிவாசம்முதலியன செய்து மருந்து சாத்தி, எண்ணெய்க்காப்புச் சாத்தி, சிம்பசுத்தி முடித்து பின்னர் குறித்த முகூர்த்தத்தில் இறைவன் சன்னதியில் ஆசனத்தின் மீது கும்பங்களை வைத்து பூசித்து நல்ல முகூர்த்தத்தில், பக்தர்கள் தோத்தரிக்க, வேத தேவார பாராயணங்களோடு, சகல வாத்திய இசைகளுடன் குருமூல மந்திரம் உச்சரித்துக்கொண்டு அபிஷேகம் செய்ய வேண்டியது. வர்த்தனி கும்பத்தை சீடத்திலும் அஷ்டவித்தியேஸ்வர கும்பத்தை ஆவுடையாரைச் சுற்றிலும் அபிஷேகித்து வீசேட பூசை செய்ய வேண்டியது.

பின்னர் நாற்பத்திஐந்தாம் நாள் வரை வீசேட அபிஷேகபூசை செய்து ஈற்றில் சங்காபிஷேகம் செய்து நித்திய, னைமித்திய காரிய பூசைகளை முறைப்படி செய்வித்து திருவருளுக்குப் பாத்திரர்களாகி, மனோபிஷ்டங்களைப் பெற்று பேராணந்தப் பெருவாழ்வு பெறுவோமாக!

அகிலமே போற்ற வாழி

அருள் ஒளி எனும் ஏடுகண்டேன்
 அருள் நெறி அம்சம் கண்டேன்
 பொருள் நெறி நல் ஆக்கம்மிகு
 புலமையோர் வாள்மை கண்டேன்
 இருள் சூழ் கலிநங்கு நீங்கி
 இனியவை மலரல் வேண்ட
 அருள் ஒளியேநீ நற் தூர்க்கை அருளால்
 அகிலமே போற்ற வாழி.

சங்கரத்தை

சி. சபாநாதன்

விளக்கீடு

“விளக்கினார் பெற்ற இன்பம் மெழக்கினால் பதற்றியாகும்
துளக்கினன் மலர் தொடுத்தால் தூயவிண்ணேற லாகும்
விளக்கிட்டார் பேறு சொல்லின் மெய்ந்நெறி ஞானமாகும்
அளப்பில் கீதம் சொன்னார்க்கு அடிகள்தாம் அருளுமாறே”

என்ற இப்பாடலின் மூலம் விளக்கேற்றுதலினால் ஏற்படும் சிறப்புக் கூறப்படுகின்றது. திருக்கோயிலைத் தூய்மை செய்தவர்கள் பெறும் பேற்றில் பத்துமடங்கு அதிகமாக அத் திருக்கோயிலை மெழுகியவர்கள் பெறுவர் என்றும், மலர் எடுத்துச் சாத்திப் பூசித்தவர் விண்ணுலகு பெறுவர் என்றும், திருக்கோவிலிலே திருவிளக்கு ஏற்றுபவர்கள் ஞானம் பெறுவர் என்றும், இசைப்பாடல்களைப் பாடியவர்கள் பெறும் பேறு அளவில் லாதன என்பதும் மேற்கூறிய பாடல் மூலம் விளக்கப்படுகின்றது. இதிலிருந்து விளக்கீட்டுதலின் மேன்மையும் புலப்படும்.

இறைவன் ஒளிவடிவானவன். அவனை ஒளிவடிவினனாகப் போற்றுதல் எமது சமய மரபாகும். எமது புற இருளையும், அக இருளையும் போக்குபவனாக இறைவனே விளங்குகின்றான். எமது அறியாமையை நீக்க வல்லவனும் ஒளிவடிவினனாகிய இறைவனே ஆவார். இந்தவகையில் ஒளிவடிவான இறைவனைத் துதிக்கும் பாடல்களும் இக்கருத்தையே புலப்படுத்துகின்றன. “தேச விளக்கெல்லாம் ஆனாய் நீயே”,

“திருவையாறு அகலாத செம்பொற் சோதி” எனத் திருநாவுக்கரசு நாயனாரும் “ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ் சோதி” என்று மாணிக்கவாசகரும் “ஒளி வளர் விளக்கே...” என திருமாணிக்கத் தேவரும் விதந்து கூறுகின்றனர். இங்ஙனம் இறைவனை “விளக்கு” என்றும் “ஒளி” என்றும் “சோதி” என்றும் அருளும் வழக்கம் பண்டைக் காலம் தொட்டே வழங்கி வருகின்றது.

பஞ்சபூதங்களில் அக்கினிக்கு சிறப்பு உண்டு. அதாவது கண்ணுக்குப் புலப்படுவதோடு ஒளிமயமாகவும் விளங்குவதும் இதுவே ஆகும். நிலமும் நீரும் உருவம் உடையவை ஆகவும், ஆகாயமும் வாயுவும் உருவமற்றவைமாகவும் இருக்கின்றன. ஆனால் அக்கினியோ இவற்றுக்கு நடுவே அமைந்து அருவுருவப் பொருளாக அமைந்து சிறப்புடன் போற்றப்படுகின்றது. இதனாலேயே இறைவனைப் பாடியவர்கள் ஒளியையும் இணைத்துப் பாடினார்கள்.

இவ்வகையில் ஒளிவடிவினனான இறைவன் வீற்றிருப்பதற்கு மெங்கும் இணைத்து நினைந்து

கூடாது. இறைவனை வழிபடும் இடமும், சூழலும் தூய்மையும் ஒளியும் உடையதாக இருக்கவேண்டும். அப்போதுதான் அவ்விடம் வந்து வழிபாடு செய்யும் மக்களின் உள்ளங்களும் பிரகாசமாக இருக்கும். புறத்தூய்மை இருக்கும் இடத்தில்தான் அகத்தூய்மையும் உண்டாகும். இதனால்தான் இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கும் இடங்களைத் தூய்மை செய்பவர்கள் அனைவரும் பெரும் பயன் எய்துவர் என்பது இறையடியவர்களின் நம்பிக்கை ஆகும். இத்தகைய புறத்தூய்மையின் முக்கியமாக விளங்குவது திருவிளக்கு வழிபாடு என்பதில் ஐயமில்லை. இத்தகைய இறை அடியவர்கள் இறைவனாகிய சுடர்விளக்கினை உள்ளத்தில் ஏற்றி வைத்து வழிபடுகின்றமையும் சிறப்புக்குரியதாகும்.

கார்த்திகை மாதப் பூரணை நன்னாளில் ஆலயங்கள் தோறும், இவ்வங்கள் தோறும், பொது இடங்கள் தோறும் ஒளிமயமாகக் காட்சிதரும். இந்நாளே “விளக்கீடு” எனப்போற்றப்படும் நன்னாளமாகும். எல்லா இடங்களிலும் தீபங்களால்

அவங்காரம் செய்யப்பட்டு ஒளிவெள்ளமாகக் காணப்படும் நாளும் இதுவே ஆகும். விளக்கு இடுதல் என்பதே விளக்கீடாகும். பெண்கள் கொண்டாடும் இவ்விளக்கீட்டைக் காணாது இறந்து விட்டாயோ பூம்பாவாய் என திருஞானசம்பந்தர்பாடலில் காணப்படும் கருத்து இவ்விளக்கீட்டின் பெருமையை உணர்த்தும். கார்த்திகைப் பூரணை நாளில் நிகழும் இத்தீபக் காட்சியை அடியார்கள் இறைவனது அருள் ஒளிக் காட்சியாகவே காண்கின்றனர். திருவண்ணாமலை ஆலயத்தில் இவ்விளக்கீடு வைபவம் சிறப்பாக அனுட்டிக்கப்படுகின்றது. இதனை நினைவூட்டுவதற்காகவே “சுட்கட்பனை” என்பதனை அமைத்து அதனைக் கொழுத்திக் காட்டப்படுகிறது. “அண்ணாமலை தொழுவார் வினை வழுவாவண்ணம் அறுமே” என்பதும் “நினைக்க முத்தி தருவது அண்ணாமலை” எனவும் இத்தலத்தின் பெருமை கூறப்படுகின்றது. அண்ணாமலை சென்று வழிபட இயலாதவர்களும் அத்தலத்தை நினைந்து இந்நாளில் வழிபட்டு இறையருளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பது எமது நம்பிக்கை ஆகும்.

முருகனின் பதினாறு மூர்த்தங்கள்

ஞானசத்திரர், கந்தர், தேவசேநாபதி, சுப்பிரமணியர், கஜாருடர், சரவணபவர், கார்த்திகேயர், குமாரர், சண்முகர், தாரகாந்தகர், சேநாபதி, பிரமசாத்தர், கல்யாணர், பாலசுப்பிரமணியர், திரௌஞ்ச சத்துவஞ்சர், மயூரவாகனர்.

(குமாரதந்திர நூலில் குறிப்பிடப்பட்டவை)

சிறுவர் விருந்து

ஜெய் பவானி

அருட்சகோதரி யதீஸ்வரி அவர்கள்

அது ஒரு காடு. காட்டில் - ஒரு குடிசை - அந்தக் குடிசைக்கு முன் ஒரு சிறுவன் நிற்கிறான். அவன் முன் ஒரு துறவி

பத்து வயதுப் பாலகனான அந்தச் சிறுவன் அந்தத் துறவி தந்த உடைவாளைத் தீருப்பித் தீருப்பிப் பார்த்தான். நன்கு கூர்மை படைத்த உறுதியான - சிடியிலே “ஜெய்பவானி” என்று பொறிக்கப்பட்டிருந்த அந்த வாள் - அவனுக்கு மிகவும் சிடித்துப் போயிற்று. ‘சுவாமி’, இந்த வீரவாள் எனக்குத் தானே அந்தச் சிறுவன் துறவியிடம் கேட்டான். “உனக்கே உனக்குத்தான் சந்தேகமே இல்லை!” என்றார் துறவி.

“இது யாருடைய வீரவாள்? எங்கிருந்து உங்களுக்கு இது கிடைத்தது? பாலகன் கேட்டான் துறவி சிறிது கண்களை முடித்தியானித்தார். சின் சொன்னார், “இந்த வீரவாள் அன்னை பவானிதேவியினுடையது. அவளே தந்தாள்” வியப்புத் தாங்கவில்லை சிறுவனுக்கு! “பவானியினுடையதா? அவளே தந்தாளா?”

ஆமாம் ‘சிவாஜி’ அன்னை பவானிதேவியிடம் உன் அம்மா கேட்டாளாம் என் சின்ன மகனுக்கு நல்லதொரு வீரவாள் வேண்டும். மொகலாயப் படைகளைத் தூள் தூளாக்கித் தூர வீரட்டிவிட்டு அவர்களிடம் சிறைப்பட்டிருக்கிற தன் அப்பாவை சிறை மீட்டு - விடுவிக்க வேண்டும்! இந்த மராட்டிய மண்ணில் மறுபடி சைவசமயத்தை நிலைநிறுத்த வேண்டும். அவனுக்கு வல்லமை வேண்டும்! என்று கேட்டாளாம். அதுதான் தன் கையிலிருந்த வாளையே அப்பாஜி தந்துவிட்டாள் உனக்காக. “துறவி சொன்னார் அந்தச் சின்னப் பையன் சிவாஜி அந்த வாளைப் பயபக்தியுடன் கண்ணில் ஒற்றிக்கொண்டான். முத்தமிட்டான். சின் கேட்டான் “சுவாமி! என் அம்மா எனக்காக அன்னை பவானியிடம் இதெல்லாம் கேட்டாரா? இன்னும் என்னவெல்லாம் கேட்டிருப்பார்?”

சின்பு குரல் கேட்டது.

“கேட்டேன் மகனே! என் வீரப்புதல்வன் தன் தகப்பன் இழந்த நாட்டை மீளப்பெறவேண்டும். இந்தப் பாரதநாடு தான் இழந்த பெருமையை மீளப்பெற வேண்டும் எம் நாட்டு மக்கள் இழந்துபோன புனித

சைவநெறியை, பொண்ணான பாரத கலாச்சாரத்தை மீண்டும் பெற்று எழுச்சிபெறவேண்டும் - தன்னிகரில்லாத தலைவனாக என் தங்கப்புதல் வன் நிமிர வேண்டும். தர்மத்தின் காவலனாக அவன் தரணி போற்ற வாழ வேண்டும் என்றெல்லாம் கேட்டேன்”

தாய் ஜீஜாபாய் கூறியவற்றைக் கேட்டுச் சிலைபோல் நின்றான் அந்தச் சிறுவன் சிவாஜி. என்ன! மௌனமாகி விட்டாய் மகனே! சின்னஞ் சிறுவனாகிய என்னிடம் பென்னம் பெரிய கடமைகளை எதிர் பார்க்கிறாளே இந்த அம்மா - என்று ஏங்கிப் போய்விட்டாயா?”

தாயின் கேள்வி அவனைத்தட்டி உசுப்பிற்று. தலை நிமிர்ந்தான் சிறுவன். “அம்மா! இந்த தாய்த்திரு நாட்டின் மீது ஆணை! இதோ! பவானிதேவியின் வீர வாய் மீது ஆணை! உங்கள் கட்டளையை நிறைவேற்றுவேன்.” “ஜெய்பவானி” என்று முழங்கியபடி குருசுவாமியின் காலில் வீழ்ந்து வணங்கினான். “ஆசீர்வதியுங்கள் குருவே! என் அன்னையின் கனவை நனவாக்கும் மகனாக நான் வாழ வாழ்த்துங்கள் குருவே!”

“சிவாஜி! அன்னை பவானியின் அருள் உன்தோளுக்கு வைரக் கவசமாகும்! உன் நெஞ்சுக்கு ஊக்கசக்தியாகும்! “ஓம் ஜெய்பவானி” என முழங்கினார் குரு.

“ஜெய் பவானி!” என முழங்கினான் சிறுவன். “அம்மா! துர்க்கா, பவானி நீயே என் பிள்ளைக்குத் துணை” எனக் கண்ணீருடன் கைகுவித்தாள் அந்த அம்மா!

அந்த அம்மா பெயர் ஜீஜாபாய், அந்த குருதான் சமர்த்த இராம தாஸர். அந்தச் சிறுவன் தான் மொகலாயப் போரரசை ஒடுக்கி - மாபெரும் இந்து சாம்ராஜ்யத்தை நிறுவிய சத்திரபதி சிவாஜி.

பிள்ளைகளே இந்தக் கதை சுவையாக இருக்கிறதா? வீரத்திலும் தீரத்திலும் புத்திவிவேகத்திலும் சிறந்த சிவாஜி அரசரைப்பற்றி இன்னொரு சுவையான கதையை அடுத்த முறை செய்கிறேன் சரி! நன்றாகப் படியுங்கள்! நல்லவர்களாக வல்லவர்களாக வாழுங்கள்.

கார்த்திகைத் தீபத்தின் கதை

கார்த்திகை மாதம் பௌர்ணயி யன்று சந்திரன் கிருத்திகை நட்சத் திரத்திலிருக்கும் போது கார்த்திகை தீப விழா கொண்டாடப்படுகிறது. நெருப்பை வழிபடுவது இத்தனிப்பெரு விழாவின் நோக்கம் எல்லாம் இறையருவம். நெருப்பைச் சிறப்பாகச் சிவனுரு என்பர். அழலாடும் பெருமான் சிவபெருமான்; செந்தீ வண்ணன்.

அழலாட அங்கை சிவந்ததேர்? அங்கை அழகால் அழல் சிவந்த வாறோ?

என்ற திருவாக்கைச் சிவநேசர் கள் நினைவுபடுத்திக் கொள்ளலாம். கார்த்திகை தீபவிழாபண்டைக்காலந் தொட்டு நம்நாட்டில் நிகழ்ந்து வந்திருப்பதாக ஊகிக்கலாம். நச்சினார்க்கினியர் என்ற உரையாசிரியர் தமது தொல்காப்பிய உரையில் (தொல்காப்பியம் என்ற மிகவும் பழமையான தமிழ் இலக்கிய உரையில்) கார்த்திகைத் தீபத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். இவ்வுரையாசிரியரை உச்சிமேற் புலவர் கொள் நச்சினார்க்கினியர் எனப் புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள். அத்தகைய தமிழ்ப்பெரும் புலமைத்திறன் வாய்ந்தவர் இவர். “கார்த்திகைத் திங்களில் (கார்த்திகை மாதத்தில்) கார்த்திகை நாளில் (நட்சத்திரத்தில்) ஏறிய விளக்கு” என்பது இவர் வாக்கு.

‘கார் நாற்பது’ என்ற நூலிலும் கார்த்திகை விளக்கின்பெருமைகூறப்

பட்டுள்ளது. திருஞானசம்பந்தர் அருளிய தேவாரத்தில் கார்த்திகைவிளக்கைத் ‘தையலார்’ கொண்டாடும் விளக்கீடு என்று குறிக்கப்பெறுகின்றது. கார்த்திகைத் தீபவிழா கொண்டாடுவதில் தமிழ்ப்பெண்களுக்கு ஒரு தனி மகிழ்ச்சி. விளக்கீடு காணாமல் போய் வீட்டாயோ பூம்பாவாய்? என்ற பொருள்படத் திருஞானசம்பந்தர் தம் பூம்பாவைத் திருப்பதிகத்தில் பாடியிருப்பது சிவபக்தர்களின் நினைவுக்கு வரும். தமிழர்கள் எங்கே குடியேறி இருந்தாலும் மலேசியா, சிஜித்தீவு, தென் ஆசிரிக்காவாக இருந்தாலும் தங்களுடன் தங்கள் மலைவிளக்கையும் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். இந்த மலைவிளக்கே திருவண்ணாமலைக் கார்த்திகைத்தீபப் பெருவிழா. இத்திருவண்ணாமலையின் பெருமைதான் கொஞ்சமோ!

உண்ணாமுலை உமையாளொடும்
உடனாகிய ஒருவன்
பெண்ணாகிய பெருமான் மலை

என்று திருவண்ணாமலையைச் சிறப்பித்துப் பாடுகிறார் ஞானசம்பந்தப் பெருந்தகை. இத்திருப்பாட்டிலே அண்ணாமலையின் அருவித் திரளையும் குறிப்பிடுகிறார். இத்தகைய அண்ணாமலையைத் தொழுவோரின் தீவினை அற்றுப்போகும் என்று கூடச் சம்பந்தர் சொல்லவில்லை; நல்வினை தீவினை என்ற இருவகை

வீணைகளின் பாசமும் அற்றுப்போகும் என்கிறார். தீவீணை இரும்பு விலங்கு என்றால் நல்வீணை பொன் விலங்கு என்பது நம் தத்துவக் கொள்கை. இந்த இரண்டின் பந்த பாசங்களிலிருந்தும் விலகி நின்று தொண்டாற்றுகிறானாம் உண்மைத் தொண்டன்.

ஆண்டு தோறும் திருவண்ணாமலையில் கார்த்திகைத் தீபவிழா யிகவும் சிறப்பாய்க் கொண்டாடப்படுகிறது. வேறு சிவன் கோயில்களும் இச்சிறப்பு விழாவைக் கொண்டாடுகின்றன. நாளடைவில் இத்தீபவிழாக் கொண்டாட்டம் பெருமானின் தொண்டர்களையும் வசீகரித்தது. ஆகவே பெருமாள் கோயில்களும் இக்கொண்டாட்டத்தில் ஈடுபடலாயின.

‘ஆதியும் அந்தமும் (அடியும் முடியும்) இல்லா அரும்பெருஞ்சோதியைத் தான் பரஞ்சோதி என்கிறது திருவெம்பாவையின் இரண்டாம் பாட்டு. ஐந்தாம் பாட்டு:

மால் அறியா, நான்முகனும்
காணா மலை

என்று வருணிக்கிறது. இறைவன் ஒளி வடிவமாகத் திகழ்கின்றான் என்றும் கொள்கை, எல்லாச் சமயத்தாரும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க சிறந்த தொரு பேருண்மையே யாகும். ஒளியை விரும்பாதார் உலகத்தில் உளரோ? ஆதலின் ‘கார்த்திகைவிளக்கீட்டு விழா’ யாவருமே கொண்டாடி இறைவனை வழிபட்டு உய்யத்தகுந்த தொரு சிறந்த விழாவாகும்.

நில நூலில் நான்குவகை மலைகள் சொல்லப்படுகின்றன அவற்றுள்

நெருப்பினால் உருவாகிய பாறைக் குன்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது. இவ்வகைக்குன்றை ‘இக்னீயஸ்ராக்’ என்ற நிலநூல் அறிஞர் கூறுவர். திருவண்ணாமலையை சிவனுக்குரிய பஞ்சபூதத் தலங்களில் அக்கினித்தலம் என்கிறார்கள்.

எத்தனைக் கதைகள்! எத்தனைச் செவிவழிச் செய்திகள் சிறப்பிக்கின்றன. அண்ணாமலை தீபவிழாவையும் இதன் மனோதத்துவ உட்பொருளையும் இவ் உட்பொருளை உணர்ந்து அண்ணாமலையைத் தொழுவோருக்குத் தான் என்ன அகமகிழ்ச்சி! என்ன மனஅமைதி.

ஆடிப்பாடி அண்ணாமலை
கைதொழ ஓடிப்போம்
நமது உள்ள வினைகளே!

என்ற பக்த மனோபாவத்தை மனோதத்துவ அறிஞர்களே புரிந்து கொள்ள முடியும்

அல்லல் தீர்க்கும்
அண்ணாமலை கைதொழ,
நல்ல ஆயின
நன்மை அடையுமே

என்ற திருநாவுக்கரசரின் வாக்கில் எத்தகைய மனோதத்துவ உண்மையைக் காண்கிறோம். கோயிலுக்கு முன் சொக்கப்பனை கொளுத்திக் கார்த்திகை தீபம் கொண்டாடுவதில் சிறுவர்களுக்கும் பெருமகிழ்ச்சி பெரியவர்களுக்கும் அப்படியே சொக்கப்பனை சுடர்வீசி ஒங்கி எரியும் அழகு சாதாரண மனிதர்களையும் கவருகிறது. மனிதருள் முனிவர்களையும் வசீகரிக்கிறது. இக்காட்சி இன்பத்திலே, சிவபெருமான் சாதுக்களை

இம்சித்து வந்த அசுரர்களின் தேர் களை கொளுத்தி வீட்டார் என்பது போன்ற புராணக் கதைத்துணுக்கு களும் நினைவிற்கு வருகின்றன.

குளிர்ந்த மாதமாகிய கார்த்திகை யில் சொக்கப்பனையின் வெப்பத்தை ஓரளவு அணுகி நின்று அனுபவிக்கக் கூடுமல்லவா? இதை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒரு புராணக் கதைத் துணுக்கும் தோன்றியிருக்கிறது.

மகாபலிச் சக்கரவர்த்திக்கு உடம் பிலே ஒருவகை நோய் ஏற்பட்டதாம்.

அந்த நோவு உணர்ச்சியைத் தீபவிழா வைக் கொண்டாடி அத்தீபத்தை அணுகி நின்று, அவன் போக்கிக் கொண்டானாம்.

தேவீமகிஷா தூரனுடன் போரிட்ட ின் கார்த்திகை விழாவைக் கொண் டாடித் தன்மை தூய்மை செய்து கொண்டதாகவும் ஒரு புராணத் துணுக்கு உண்டு. இத் தீப விழா வைப் புராணமும் கல்வெட்டுக்களும் தெரிவிக்கின்றன.

குறிப்பு: (திருவண்ணாமலை கும்பாபிஷேக மலரில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது)

★

★

★

அருள் ஒளி - தகவல் - களஞ்சியம்

ஈழத்துச் சிதம்பரத்தில்

- * ஈழத்துச் சிதம்பரம் எனப்போற்றப்படும் காரைநகர் சிவன்கோவில் மார்கழி திருவாதிரை உற்சவம் 12-12-2002 வியாழக்கிழமை ஆரம்பமாகி 20-12-2002 வெள்ளிக்கிழமை பஞ்சரத பவனியும் அன்று வீடியற்காலை கூத்திரானுக்கு அலிஷேகமும் நடைபெறும்.

ஆருத்திரா பெளர்ணமி ஆராதனை விழா

- * சற்குரு ஸ்ரீ ஞானானந்தகிரி சுவரிகளின் ஆருத்திரா பெளர்ணமி ஆராதனை விழா 17-12-2002 தொடக்கம் 19-12-2002 “குருஜி” என்று அழைக்கப்படும் ஸ்ரீ சுவாமி கரிதாஸ்கிரி அவர்களின் அருளாசியுடன் தமிழ்நாடு தென்னாங்கூர் தட்சண மைலாயத்தில் நடாத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தென்னாங்கூர் காஞ்சிபுரத்தில் இருந்து வந்தவாசி செல்லும் பாதையில் 35ஆவது கிலோ மீட்டரில் அமைந்துள்ளது.

இலண்டன் பயணமானார்

- * நல்லை ஆதீன குருமகா சன்னிதானம் லண்டன் 23-10-2002 சென்று உள்ளார். அங்கு பல சமய நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றுவார்.

உரும்பராயில் கருணை இல்லம்

இலண்டன் தமிழ் அநாதைகள் அறக்கட்டளை நிறுவனத்தினர் உரும் பராய் பகுதியில் “கருணை இல்லம்” என்ற சிறுவர் நிறைவாழ்வு இல்லத்தை அங்குராப்பணம் செய்துள்ளனர். ஆதரவற்ற சிறுவர்களுக்கு உதவுகின்ற இவ் நிறுவனம் இலங்கையிலுள்ள தமிழர் நிறைவாழ்வு இல்லங்களுக்குத் தொடர்ந்து உதவி வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் நிறுவனத்தலைவர் திரு P. தெய்வேந்திரம் அவர்கள் கருணை இல்லத்தை ஆரம்பிப்பதற்காக இலண்டனிலிருந்து வருகை தந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சுதுமலையில் மனிதமேம்பாட்டுக் கல்வி நிலையம்

- * சத்திய சாயிபாபா சமித்தியினர் சுதுமலையில் மனிதமேம்பாட்டுக் கல்வி நிலையத்தை ஆரம்பித்துள்ளனர். மெஞ்ஞான அறிவை இளைய சமுதாயத்திடம் வளர்க்கும் பொருட்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ள இக்கல்வி நிலையத்தின் அடிப்படைக் குறிக்கோள் “மனிதநேயம்” என்ற மகத்தான பண்பினை சமூகத்திற்கு உணர்த்துதல் ஆகும்
- * பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயிபாபா 77ஆவது பிறந்த தினம் 23-11-2002 புண்ணிய பூமியாம் பாரதநாட்டிலும் உலக நாட்டிலும் உள்ள சைவ ஸ்தாபனங்கள் மேலாக புட்டபர்த்தி பிரசாந்தி நிலையத்திலும் உலக மக்களின் ஆன்மீக மேம்பாட்டுக்காக கொண்டாடப்படுகிறது. முன் கூட்டியே 09-11-2002 உலக அகண்டநாம பஜனை (Glohut Akhanda Bhajun) நடைபெறும். 19-11-2000 மகளிர் தினம். 22-11-2002 பகவான் பல்கலைக் கழகங்கள் 21ஆவது பட்டமளிப்பு விழாவும் நடை பெறும் அன்று பகவான் பல்கலைக் கழக வேந்தராக பட்டமளிப்பு (Convotion) விழாவை தலைமை தாங்கி நடத்துவார். உலக நாட்டுப் பத்தர்கள் புட்டபர்த்தியில் லச்சக்கணக்காக இப்பவே வந்து சேரு கின்றனர்.

அவுஸ்திரேலியா - கன்பரா மாநிலத்தில் முருகன் திருக்கோயில்

அவுஸ்திரேலிய பாராளுமன்றம் அமைந்துள்ள கன்பரா மாநிலத் தில் ஈழத்தமிழர்கள் ஒன்றுகூடி முருகப்பெருமானுக்கு ஒரு பெருங் கோயில் உருவாக்கி வருகின்றனர். மிக அகலமான நிலப்பரப்பில் இக் கோயில் அமைக்கப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆவரங்காலில் புதிய மணிமண்டபம்

ஆவரங்கால் சிவன் கோயிலுக்கு அருகில் 101 அடி நீளமான மணி மண்டபம் அமைக்கப்பெற்று வருகிறது. திருமணம், சைவசமய விழாக்கள் நடாத்துவதற்கு இப்பகுதியில் இதுவரை மண்டப வசதி இல்லாத குறையைப் போக்கும் பொருட்டு இலண்டனில் வாழும் ஆவரங்கால் திரு. சிவசந்தரம் குடும்பத்தவர்கள் தமது குடும்ப அறக்கட்டளை யூடாக இம்மண்டபத்தை நிர்மாணித்து வருகின்றனர்.

இராஜகோபுரத் திருப்பணி நடைபெற்றுவரும் ஆலயங்கள்

- * நல்லூர் சிவன்கோயிலில் அம்மன் வாசல், சிவன் வாசல்களுக்கான இருபுதிய இராஜகோபுரங்கள் அமைக்கப்பட்டு வருகிறது. வெகு விரைவில் கோபுரவேலை நிறைவு பெற்று சும்பாசிஷேகம் நடைபெறும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
- * நீர்வேலி அரசகேசரிப் பிள்ளையார் கோயிலில் இராஜகோபுரத் திருப்பணி வேலைகள் ஆரம்பமாகி நடைபெற்று வருகிறது.
- * யாழ் வண்ணை பெருமாள் கோயிலில் தென்திசை வாசலில் இராஜகோபுரம் அமைக்கும் வேலை ஆரம்பமாகி கடந்து ஒரு வருடமாக கோபுர வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.
- * இணுவில் கந்தசுவாமி கோயிலில் தென்திசை வாசலில் புதிய இராஜகோபுரப்பணி ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆறுமுகசுவாமி கோயில் வாசலில் அமைக்கப்பட்டு வரும் இக்கோபுரம் நவீன அமைப்பில் உருவாக்கப்பெற்று வருகிறது.
- * பொன்னாலை ஸ்ரீ வரதராஜப் பெருமாள் கோயிலில் மிகப்பெரிய இராஜகோபுரத் திருப்பணி நடைபெற்று வருகிறது.

ஆன்மீகநூல் வெளியீடு

- * அருட்கவி சி. விநாசித்தம்பி புலவர் இயற்றிய அருட்பாடல்களின் தொகுப்பு நூல் ‘‘ அருள்ஒளி பாக்கள் ’’ என்ற பெயரில் 20-10-2002 அன்று மாலை நல்லைஆதினத்தில் பேராசிரியர் ப. கோபாலகிருஷ்ண ஐயர் தலைமையில் வெளியிடப்பெற்றது. மலேசியா வாசுதேவனாள் பாடப்பட்ட அருட்கவி ஐயாவின் பாடல்கள் அடங்கிய ஒலி நாடாவும் அன்று வெளியிடப்பெற்றது.
- * சங்காணை திருமதி சி. பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் எழுதிய ‘‘ தெய்வீகத் தேனமுதம் ’’ என்ற அருட்பாடல்கள் அமைந்த நூல் கொழும்பிலும் சங்காணையிலும் அண்மையில் வெளியிடப்பெற்றது.

- * நாவலர் பெருமானின் மாணாக்கர் ஸ்ரீகாசிவாசி சி. செந்திநாதையர் எழுதிய “கந்தபுராண நவநீதம்” என்ற மலரினை பண்டத்தரிப்பு பணிப்புலத்தைச் சேர்ந்த செல்லையா பாக்கியம் குடும்பம் மீள்பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளார்கள்.
- * மேலும் காசிவாசி செந்திநாதையரின் குருபூசை நினைவாக பல் கலைப்புலவர் க. சி. குலரத்தினம் எழுதிய வரலாற்றுநூலை மாதாஜி அம்மையார் மறுபதிப்புச் செய்துள்ளார்கள்.

“அருள் ஒளி” வாசகர்களுக்கு ஓர் அன்பான வேண்டுகோள்

“அருள் ஒளி” மாதம் தோறும் வெளிவந்து கொண்டு இருக்கிறது. இம்மலருக்கு பொருத்தமான, தரமான, ஆக்கங்களை நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். நீங்கள் எங்களுக்கு அனுப்பவேண்டிய முகவரி

ஆசிரியர்

“அருள் ஒளி”

ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.

ஆசிரியர்

“அருள் ஒளி”

திருமகள் அழுத்தகம்,
சுன்னாகம்.

காப்பு

கரும்பும் இளநீருங் காரெள்ளந் தேனும்
வீரும்பும் அவல்பலவும் மென்மேல் - அருந்திக்
குணமுடைய னாய்வந்து குற்றங்கள் தீர்க்குங்
கணபதியே இக்கதைக்குக் காப்பு.

திருவிளக்கு மான்மருகா சேவதனில் ஏறீ
வரும் அரன்றான் ஈன்றருளு மைந்தா - முருகனுக்கு
முன்பிறந்த யானை முகவா உனைத் தொழுவேன்
என்கதைக்கு நீயென்றுங் காப்பு.

விநாயகர் துதி

திருவாக்குங் செய்கருமங் கைகூட்டுஞ் செஞ்சொற்
பெருவாக்கும் பீடும் பெருக்கும் - உருவாக்கும்
ஆதலால் வானோரும் ஆனைமுக த்தானைக்
காதலாற் கூப்புவர்தம் கை.

காஸ்த்தகைத் தீபம்

மாலறியா நான் முகனும்
காணாத மலை

அடையத்தியு பிள்ளையார் அச்சகம் நல்லூர்.